

ลิขสิทธิ์ ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง สมุดบันทึกเรียนรู้ประชาธิปไตยสองภาษา (ไทย-อังกฤษ)

ที่ปรึกษา

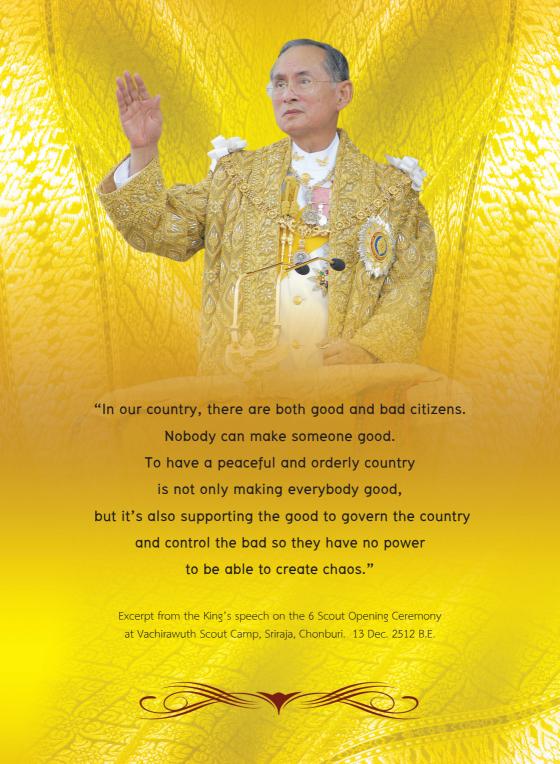
นายภุชงค์ นุตราวงศ์
เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง
นายสุเทพ พรหมวาศ
รองเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งด้านกิจการการมีส่วนร่วม

คณะผู้จัดทำ

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สำนักรณรงค์และเผยแพร่
โดย ศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ 3
ร่วมกับ
คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสงขลา

สุจริต โปร่งใส และเที่ยงธรรม

The Office of the Election Commission

Honesty, Transparency and Justice

คำนำ

ศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ 3 สำนักรณรงค์และเผยแพร่ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีหน้าที่ในการดำเนินการให้ความรู้และการศึกษา เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และ กระบวนการเลือกตั้งแก่ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้สัมผัสของ จริงด้วยตนเอง และสนใจเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองและการเลือกตั้ง โดยมีพื้นที่รับผิดชอบปฏิบัติงาน 15 จังหวัดภาคใต้ (รวมประจวบคีรีขันธ์) ศูนย์การเรียนรู้ 3 ยังเป็นศูนย์กลางในการประสานงานระหว่างสถาบันการศึกษาที่เป็นเครือข่ายหลักและ ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ (ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน) เพื่อร่วม ดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้ประชาธิปไตยและการเลือกตั้งอย่างเป็นระบบและเป็นไป ในทิศทางเดียวกัน

ศูนย์การเรียนรู้ ๆ 3 ได้จัดทำสมุดบันทึกเรียนรู้ประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง สองภาษา (ไทย-อังกฤษ) นี้ขึ้น เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจ กระตุ้นและส่งเสริมให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วม พร้อมทั้ง มีจิตสำนึก และวิถีประชาธิปไตยในแนวทางที่ถูกต้อง ตาม แนวทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ศูนย์การเรียนรู้ ๆ 3 หวังเป็นอย่างยิ่งว่า สมุดบันทึกเรียนรู้ประชาธิปไตย และ การเลือกตั้งสองภาษา (ไทย-อังกฤษ) เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มพูนความรู้ ความ เข้าใจ กระตุ้นการมีจิตสำนึกของประชาชนตามวิถีประชาธิปไตยให้ถูกต้อง ในการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ 3

Preface

The Democratic Learning Centre 3 is an office for campaign and information dissemination. The Election Commission Bureau has duties in providing knowledge and education concerning democracy system with the King as the Head of state. In addition, promoting and educating regarding election system to different groups of people and giving an opportunity for people to be involved in election themselves, so that they are interested to participate in political and election process. The office has taken over the 15 southern provinces (including Prachuab Khiri Khan). Moreover, the Democratic Learning Centre 3 also coordinates among educational institutes which are the main networks and coordinates with government sectors (private sectors and people sectors) in order to promote democratic learning and the election to be in the same system and same direction.

The Democratic Learning Centre 3 for Democracy has published the diary (handbook) about democratic learning and election in two languages (Thai – English) in order to provide knowledge and understanding, stimulate and support people to participate in democracy, along with create consciousness and democratic way in the right way based on democracy system with the King acts as Head of State.

The Democratic Learning Centre 3, hopefully expects that this diary (handbook) about democratic learning and election both English and Thai version will be useful and beneficial to increase knowledge and understanding and to stimulate consciousness of people in the right democratic way in the government of democratic system with the King as Head of State.

Democratic Learning Centre 3

เครื่องหมายราชการของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ลักษณะ

เป็นตราหกเหลี่ยม เส้นกรอบตราเป็นรูปลูกฟักพนักอินทรธนู มีพานรัฐธรรมนูญ อาทิตย์อุทัย และลายกระหนกใบเทศ มีข้อความ "สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง" ลักษณะโค้งครึ่งวงกลมภายใต้เครื่องหมาย

คำอธิบายความหมายของเครื่องหมาย

1. เส้นกรอบตรา	เป็นรูปลูกฟักพนักอินทรธนู หมายถึง ขอบเขตของ
	กฎหมายรัฐธรรมนูญใหม่เหมือนพนักกั้นปริมณฑล
	ในสถาปัตยกรรมอันแข็งแรงเพื่อกั้นมิให้ออกนอก
	กรอบกติกา
0	e de e e e e e e e e e e e e e e

2.	พานรัฐธรรมนูญ	พานรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่ง	ประชาธิปไตย
		อันปวงชนชาวไทยมีอำนาจในการบริหา	ารประเทศ

3. อาทิตย์อุทัย	หมายถึง รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่ปฏิรูปขึ้นใหม่เพื่อให้
	เกิดความเป็นธรรม และประสิทธิภาพในการบริหาร
	ประเทศ เสมือนแสงอาทิตย์ที่ให้ความสว่างแก่ปวงชน

4. ลายกระหนกใบเทศ หมายถึง ความสมบูรณ์ในแนวความคิดอันก่อให้เกิด ความโปร่งใสในการเลือกตั้ง

"ผู้ออกแบบ : นายภิญโญ สุวรรณคีรี ศิลปินแห่งชาติ"

The Official Symbol of the Election Commission

The Symbol

It is a hexagon shape. The crispy line is a mullion backboard strap, Constitutional tray, Aurora, and Potato leaf pattern with the words "The Office of the Election Commission" in the curved semi-circle shape beneath the symbol.

The explanation of the symbol:

 Crispy line 	denotes a mullion backboard strap extent
	of the law. A new constitution up a perimeter
	barrier in architecture, a strong structure to
	stop the outside of the rules.
2. Constitution tray	Constitutional tray which represents people's
	democracy authority of Thailand in
	administration of the country.
3. Aurora	means the new constitution of the new
	reform to achieve fairness and efficiency in
	the management of the virtual sun, the
	enlightenment of the people.
4. Potato leaf pattern	represents the integrity of the idea,
	leading to transparency in the election.

Designed by Mr. Pinyo Suwankiri: the National Artist

ค่านิยมร่วมขององค์กร

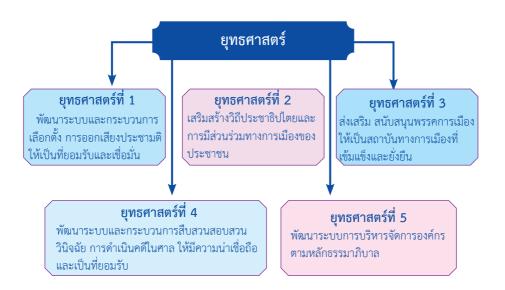
"องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาล ผู้ปฏิบัติงานยึดหลักสุจริต โปร่งใส และเที่ยงธรรม รู้รักสามัคคี และภักดีต่อองค์กร"

วิสัยทัศน์

"เป็นองค์กรหลักในการบริหารจัดการเลือกตั้งทุกระดับ การออกเสียงประชามติที่สังคม ยอมรับและเชื่อมั่น และสร้างสถาบันพรรคการเมืองให้เจริญก้าวหน้ามั่นคง"

พันธกิจ

"บริหารจัดการเลือกตั้ง การออกเสียงประชามติ ดำเนินการสืบสวนสอบสวนวินิจฉัยและ การดำเนินคดีในศาลให้มีความสุจริต โปร่งใส และเที่ยงธรรม เสริมสร้างวิถีประชาธิปไตย และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริมพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมือง ที่เข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพองค์กร และระบบงานให้มีประสิทธิภาพ"

The Collaborative Values of the Organization

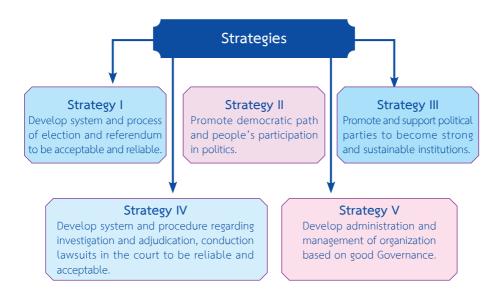
"The Organization holds strictly on good Governance, the operators are bound to honesty, transparency and justice, including harmony and loyalty to the organization."

Vision

"It is the main organization in administration of election at all levels, acceptable and reliable referendum and to establish the institution of political party to be progressive and stable".

Mission

"Election administration and management, referendum, investigation and adjudication, and conduction lawsuits in the court to be honest, transparent and fair. Build democratic way and develop learning process of people concerning democracy system with the King acts as Head of State. Promote political parties to become strong political institutions, develop organization's potential, and working systems to be effective.

ความรู้เรื่องการเมือง (Politic)

การเมืองคืออะไร เกี่ยวข้องกับชีวิตเราอย่างไร

มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ไม่สามารถอยู่คนเดียวได้ ต้องมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและ กัน มีการแบ่งหน้าที่กันทำ มนุษย์จึงมีผลประโยชน์ร่วมกันในสังคม เมื่อมีผลประโยชน์ ร่วมกันจึงต้องมีการจัดสรรแบ่งบันผลประโยชน์หรือสิ่งที่มีคุณค่าให้กับสมาชิกในสังคม คือการเมือง (Poltic) ดังที่ เดวิด อีสตัน (David Easton) ได้อธิบายไว้ว่า การเมือง คือ การใช้อำนาจหน้าที่ในการจัดสรรแจกแจงสิ่งที่มีคุณค่าต่างๆ ให้กับสังคมอย่างชอบธรรม หรือที่ ฮาโรลด์ ลาสเวลล์ (Harold D. Lasswell) กล่าวว่า "การเมือง คือ การได้มาซึ่ง อำนาจ เพื่อที่จะตัดสินว่าใครจะได้อะไร เมื่อใด และอย่างไร (Politics is, who gets "What", "When", and "How")

การเมืองจึงเกี่ยวข้องกับส่วนรวม เกี่ยวข้องกับอำนาจ

การเมืองมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับชีวิตของเรา เพราะถ้าระบบการจัดสรร ผลประโยชน์ในสังคมดีมีความเป็นธรรมเราก็จะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี ตรงข้ามกันถ้ามีการ จัดสรรผลประโยชน์ในสังคมไม่ดีไม่มีความเป็นธรรม เราก็จะได้รับผลกระทบต่อชีวิต ความเป็นอยู่ของในทางตรงข้ามด้วย และชีวิตของเราก็มีความเกี่ยวข้องกับการเมือง ตั้งแต่เกิดจนตาย

การปกครองคืออะไร

เมื่อมนุษย์มาอยู่รวมกันเป็นสังคม เพื่อความปลอดภัยและความสงบสุข ก็จะมี ผู้นำหรือผู้ปกครองขึ้นมาทำหน้าที่ในการจัดสรรแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าให้กับสมาชิกใน สังคม (การเมือง) และการควบคุมการบริหารวางระเบียบกฎเกณฑ์ การบำบัดทุกข์บำรุงสุข เพื่อให้สมาชิกในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างเรียบร้อยและมีความสงบสุข ซึ่งก็คือการปกครอง

ส่วนรูปแบบการปกครอง พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต) ได้แบ่งรูปแบบ การปกครองโดยถือเกณฑ์ *อำนาจการตัดสินใจ* เป็นตัวกำหนด ดังนี้

- 1. ถ้าอำนาจการตัดสินใจอยู่ที่บุคคลผู้เดียว ก็เป็น <mark>เผด็จการ</mark>
- 2. ถ้าอำนาจการตัดสินใจอยู่ที่คณะบุคคล ก็เป็น คณาธิปไตย
- 3. ถ้าอำนาจการตัดสินใจอยู่ที่ประชาชน ก็เป็น <mark>ประชาธิปไตย</mark>

Knowledge on Politics

What is Politics? How does Politics Effect Our Daily Life?

Human beings are social creatures. A human being cannot live alone. Human beings depend on the others and divide duties among themselves. When human beings have public interests in the society, they have to divide the shares of those interests or values to the other members in a society in a fair manner. The system in which benefits and values are distributed and shared among the members in a society is called politics. According to David Easton, politics is the use of the authoritative to fairly allocate values for a society. Another definition of politics stated by Harold Lasswell is "Politics is the authority granted to judge who gets what, when and how."

Thus, it is clear that politics is closely concerned with the people and the authority. Politics is essential and concerned with our daily life. When the system in which benefits and values are distributed and shared in a society is fair, we can live a good life. On the contrary, when the benefit allocation in a society is not good and unfair, the effects on our daily life can be in a negative side. Thus, politics is clearly concerned with our daily life from birth to death.

What is ruling/government?

When human beings live together in a society for security and peace, a leader or a ruler is necessary to divide and share the values among the members in the (political) society. Then, the control, management, rules and regulations are established to alleviate sufferings and maintain peace and orders in the society, which is called ruling/government.

Forms of government : Phrapromkhunaporn (Por. Or. Phayutho) divides forms of government into 3 main categories based on decision-making authority as follows:

- 1. the decision-making authority depending on one individual is called dictatorship.
- 2. the decision-making authority depending on a group of individuals is called oligarchy,
- 3. the decision-making authority depending on the people is called Democracy.

ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตย (Democracy)

ความหมายของประชาธิปไตย

คำว่า "ประชาธิปไตย" แปลมาจากคำ "Democracy" ในภาษาอังกฤษ ซึ่งแปล มาจากคำ "Demokratia" ในภาษากรีกโบราณอีกต่อหนึ่ง ซึ่งแปลโดยรากศัพท์ว่า การ ปกครองโดยผู้ถูกปกครอง (rule by the ruled) หรือการปกครองโดยประชาชน (government by the people) สำหรับในภาษาไทย "ประชาธิปไตย" มาจากคำว่า "ประชา" หมายถึงประชาชน พลเมือง และ "อธิปไตย" หมายถึง อำนาจสูงสุดในการ ปกครองประเทศ เมื่อรวมกันแล้วหมายถึง อำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศเป็นของ ประชาชนหรือมาจากประชาชน

หรือวาทะของอับราฮัม ลินคอล์น (Abraham Lincoln) อดีตประธานาธิบดีของ สหรัฐอเมริกา ซึ่งให้นิยามไว้ว่า "รัฐบาลประชาธิปไตย คือ รัฐบาลของประชาชน โดย ประชาชน และเพื่อประชาชน" โดยหลักการดังกล่าวสามารถใช้วัดว่ารัฐบาลที่ปกครอง อยู่เป็นประชาธิปไตยหรือไม่ รัฐบาลใดจะได้รับการยอมรับว่าเป็นประชาธิปไตยนั้นจะมี เพียงลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพียงประการเดียวหรือสองประการไม่ได้ จะต้องมีลักษณะ ครบทั้งสามลักษณะ คือ

- 1. มีที่มาที่ชอบธรรม คือมาจากการเลือกตั้งที่สุจริต ไม่ได้มาจากการซื้อเสียง (ของประชาชน)
- 2. เมื่อเป็นรัฐบาลบริหารราชการแผ่นดินก็ต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (โดยประชาชน)
- 3. เป้าหมายในการบริหารงานก็ต้องมุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนโดยรวม และทั่วถึง (เพื่อประชาชน)

ความหมายของประชาธิปไตยที่กล่าวมาข้างต้นเป็นการให้ความหมายที่เน้นในส่วน ของระบอบการปกครอง แต่ประชาธิปไตยในความหมายที่กว้างนั้น คือคำว่า "ประชาธิปไตย" สรุปความหมายได้ว่ามี 3 ฐานะ ดังนี้

- 1. ในฐานะที่เป็นอุดมการณ์ คือ อุดมการณ์ประชาธิปไตย
- 2. ในฐานะที่เป็นวิถีชีวิต คือ วิถีชีวิตประชาธิปไตย
- 3. ในฐานะที่เป็นรูปแบบการปกครอง คือ การปกครองระบอบประชาธิปไตย

Knowledge on Democracy

Definition of Democracy

The term "Democracy" in English originates from the root of <u>Greek</u> "dēmokratia" meaning rule by the ruled or "government by the people". In the Thai language the term "Prachatipathai" is derived from two words. "Pracha" means people and "Atipathai" means supreme power for State government. Thus, a combination of the words means supreme power for State government belongs to the people or comes from the people.

According to a speech of Abraham Lincoln, a late President of America, he defines that "a democratic government means a government of the people, by the people, for the people." Based on this principle it can be applied to measure whether it is a democratic government or not. Whether a government is accepted as a democratic government, it does not have only one or two characteristics but all of these following three characteristics:

- 1. a fair government formed by a fair election with no vote buying
- 2. a government administering the State affairs by listening to people's opinions and providing real public participation
- 3. the administrative goal aiming at the interest and happiness of all people nationwide

The definition of democracy mentioned above is the one emphasizing in a government system. However, a broad definition of democracy can be concluded into 3 statuses.

- 1. status of ideal means ideal democracy
- 2. status of ways of life means democracy in ways of life
- 3. status of government system means democratic government

อุดมการณ์ประชาธิปไตย

อุดมการณ์ทางการเมือง คือ ระบบความคิดทางการเมืองอย่างหนึ่ง อุดมการณ์ ประชาธิปไตยเป็นระบบความคิดทางการเมืองชนิดหนึ่ง ที่ให้ความสำคัญกับหลักการ 3 ประการ คือ

- 1. หลักมนุษย์เป็นผู้มีสติปัญญา รู้จักใช้เหตุผล รู้ดีรู้ชั่ว และสามารถปกครอง ตนแองได้
- 2 หลักสิทธิเสรีภาพ
- 3. หลักความเสมอภาค ความเท่าเทียม

วิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย

วิถีชีวิตประชาธิปไตย หมายถึงแนวทางการดำเนินชีวิตประจำวันและการดำรงตน ในสังคมของประชาชนในประเทศที่ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย

ลักษณะของวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยนั้นอาจจำแนกเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

- 1. เคารพเหตุผลมากกว่าบุคคล
- 2. รู้จักการประนีประนอม
- 3 มีระเทียบวินัย
- 4. มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

รศ.วิสุทธิ์ โพธิแท่น อธิบายว่า วิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย อาจสรุปเป็นข้อ ๆ ที่มีถ้อยคำคล้องจองกันได้ดังนี้

- 1. มีเหตุผล
- 2. เคารพตนเคารพท่าน
- 3. อดกลั้นในความแตกต่าง
- 4. ตกลงกันอย่างสันติวิธี
- 5. รู้จักมีส่วนร่วมทางการเมือง
- 6. ไม่ลืมเรื่องสิทธิและหน้าที่
- 7. ทำดีเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
- 8. มีอุดมการณ์ร่วมคือประชาธิปไตยแน่วแน่
- 9. เห็นแก่ประเทศชาติ
- 10.พัฒนาความรู้ความสามารถของตน

Ideal Democracy

Political ideal is a political thinking system which gives priority to three following main principles:

- 1. human ingenuity: A human is capable of using reasons, knowing good or bad and self governing.
 - 2. Liberty
 - 3. Equality or Parity

Democratic ways of life

Democratic ways of life means a way in a daily life and self behaving of the people in the society in a country governed by a democratic system

Characteristics of democratic ways of life can be categorized as the follows:

- 1. giving priority to a reason rather than to an individual
- 2. being ready for compromise
- 3. being disciplined
- 4. being responsible for the public

Assoc. Prof. Wisut Potitan gives an explanation of Democratic ways of life or political customs of democracy by playing with words of summary in Thai, which can be concluded as the follows:

- 1. being reasonable in thinking
- 2. having oneself and other respect
- 3. being impatient for different thoughts
- 4. having a friendly way of compromising
- 5. having political participation
- 6. self reminding of rights and duties
- 7. having mercy for the public
- 8. being idealistic for definite democracy
- 9. thinking positively for the State
- 10. making progress of knowledge and ability

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้วิเคราะห์ความหมายของวิถีชีวิตประชาธิปไตย เพื่อให้เหมาะสมกับจิตวิทยาพัฒนาการของนักเรียนระดับประถมศึกษา เห็นว่าพฤติกรรม ประชาธิปไตยของนักเรียนระดับประถมศึกษาควรประกอบด้วยคุณลักษณะ ดังนี้

- 1. คารวธรรม มีพฤติกรรมที่แสดงออก คือ เคารพในสถาบันพระมหากษัติรย์ เคารพซึ่งกันและกันทางกาย เคารพกันทางวาจา เคารพในสิทธิของผู้อื่น เคารพในความ คิดเห็นของผู้อื่น เคารพในกฎระเบียบของสังคม และ มีเสรีภาพและใช้เสรีภาพในขอบเขต ของกฎหมาย และขนบธรรมเนียมประเพณี
- 2. สามัคคีธรรม มีพฤติกรรมที่แสดงออก คือ การรู้จักประสานประโยชน์โดยถือ ประโยชน์ของส่วนรวมหรือของชาติเป็นที่ตั้ง ร่วมมือกันในการทำงาน หรือทำกิจกรรม อย่างหนึ่งอย่างใดร่วมกัน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย จากส่วนรวม และหน้าที่ต่อสังคม และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคนในกลุ่ม ใน หน่วยงาน และสังคม
- 3. ปัญญาธรรม มีพฤติกรรมที่แสดงออก คือ การไม่ถือตนเป็นใหญ่ เน้นการใช้ ปัญญา ใช้เหตุผลและความถูกต้องในการตัดสินปัญหาทั้งปวงไม่ใช้เสียงข้างมากในการ ตัดสินปัญหาเสมอไป เมื่อมีปัญหาใดเกิดขึ้น หรือเมื่อมีเรื่องที่จะต้องตัดสินใจ ทุกคนต้อง ร่วมกันคิดและช่วยกันตัดสินใจ โดยใช้เหตุผล และในกรณีที่มีปัญหาโต้แย้งในหมู่คณะ จะต้องพยายามอภิปรายจนกระทั่งสามารถชักจูงให้ทุกคนเห็นคล้อยตาม เมื่อเกิดกรณี ที่ต่างก็มีเหตุผลที่ดีด้วยกัน และไม่อาจชักจูงให้กลุ่มหันไปทางใดทางหนึ่งเท่านั้นจึงจะใช้ วิธีการออกเสียง

หลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย

การปกครองที่ถือว่าอำนาจอธิปไตยหรืออำนาจสูงสุดเป็นของปวงชนเป็นการ ปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน โดยมีหลักการที่สำคัญของ การปกครองในระบอบประชาธิปไตยได้ ดังนี้

- 1. หลักการอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน เพื่อแสดงออกถึงอำนาจในการ ปกครองของประชาชนโดยแท้จริง ประชาชนจะแสดงออกซึ่งการเป็นเจ้าของโดยใช้อำนาจ และเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองตามบทบัญญัติที่กฎหมายรับรอง
- 2. หลักเสรีภาพ เป็นแนวคิดที่เชื่อว่า บุคคลที่มีเสรีภาพจะสามารถพัฒนาตนเอง ได้มากกว่าบุคคลที่ถูกบังคับหรือตกอยู่ในสภาวะที่ถูกจำกัดเสรีภาพ เสรีภาพหมายความถึง ความสามารถในการกระทำหรืองดเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บุคคลต้องการ

The Department of Curriculum and Instruction Development, the Ministry of Education has examined the definitions of democratic ways of life to appropriately suit the psychological development of primary school students and concluded that the democratic behaviors of primary school students should comprise the following characteristics.

- 1. Courtesy: expressed behaviors are to respect the Royal institute, pay a physical and verbal respect to one another, respect another person's rights and opinions, social regulations as well as use a provided liberty as specified by laws and traditions.
- 2. Unity: the expressed behaviors are to coordinate interest by giving priority to public or national interest, cooperate in working or doing an activity, think of common interest, be responsible for work assigned by group and have unity in a group, a workplace and the society.
- 3. Wisdom: the expressed behaviors are to be not to subjective, focus on using wisdom, reason and justice for judging any problem, not always use a majority vote to judge every problem. When making a decision, everyone need to think and help in a decision making with the best reason. In the case where there is a group argument, try to probe and persuade everyone to reach an agreement. Avoid any vote unless each party has equally good reasons and there is no possibility to persuade the other party an agreement.

Principle of Democratic Government

A democratic government is a government which strongly maintains a sovereignty or the supreme power of the people, by the people and for the people. The main principles of the democratic government can be summarized as the follows:

- 1. The Principle of Sovereignty of all the people is to represent a real government power of the people. The people represents the owner of power and have political participation by the applicable laws.
- 2. The Principle of Liberty is a concept believing that the people with liberty can develop themselves better than those who are restrained or limited of liberty. Liberty means the power or right to act or stop any action as an

ตราบเท่าที่การกระทำของเขานั้น ไม่ไปละเมิดลิดรอนสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น ซึ่งได้รับ ความคุ้มครองตามกฎหมาย และไม่เป็นการกระทำที่ละเมิดต่อความสงบเรียบร้อยของ สังคมและความมั่นคงของประเทศชาติ

- 3. หลักความเสมอภาค การเปิดโอกาสให้มนุษย์สามารถเข้าถึงทรัพยากรและ คุณค่าต่างๆ ของสังคมที่มีอยู่จำกัดอย่างเท่าเทียมกัน บุคคลจะย่อมไม่ถูกกีดกันด้วย สาเหตุแห่งความแตกต่างทางชั้นวรรณะทางสังคม ชาติพันธุ์ วัฒนธรรมความเป็นอยู่ ฐานะทางเศรษฐกิจหรือด้วยสาเหตุอื่น ซึ่งโดยประการสำคัญแล้ว มนุษย์นั้น มีความ เท่าเทียมกันแต่พื้นฐานการดำรงชีวิตอยู่อย่างสงบสุขในสังคมและเท่าเทียมกันในเชิงโอกาสในการเติมเต็มความสมบูรณ์ให้แก่ชีวิตภายใต้กฎหมาย
- 4. หลักการการปกครองโดยกฎหมายหรือหลักนิติธรรม หลักการนี้ มีขึ้นเพื่อให้ ความคุ้มครองแก่ประชาชนทั้งในเรื่องสิทธิเสรีภาพในทรัพย์สิน การแสดงออก การดำรงชีพ เป็นต้น ซึ่งถือเป็นหนึ่งในบรรดาสิทธิขั้นพื้นฐานทั้งมวลของปัจเจกบุคคล และโดยหลักการนี้ ผู้ปกครองไม่สามารถใช้อำนาจใด ๆ อันละเมิดต่อกฎหมายกระทำต่อประชาชนได้ ไม่ว่า จะในเชิงการลิดรอนเพิกถอนอำนาจของประชาชนด้วยการจำกัดสิทธิเสรีภาพหรือด้วย วิธีการอื่นใด
- 5. หลักการเสียงข้างมาก ด้วยเหตุที่การปกครองแบบประชาธิปไตย เป็นการ ปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน ดังนั้น การ ตัดสินใจใด ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนหมู่มาก ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดตัวผู้ปกครอง การเลือกตั้งผู้แทนของประชาชนเข้าสู่ระบบการเมือง หรือแม้แต่การตัดสินใจในบรรดา ภารกิจของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายตุลาการ ย่อมต้องถือเอาเสียงข้างมาก ที่มีต่อเรื่องนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ในการตัดสินทางเลือก ภายใต้เป้าประสงค์ที่จะให้สอดคล้องหรือ เป็นตัวแทนที่สะท้อนความต้องการ/ข้อเรียกร้องของประชาชนหมู่มาก อย่างไรก็ดี ใน ระบอบประชาธิปไตย นอกเหนือไปจากการยอมรับต่อเสียงข้างมากแล้ว ยังมีหลักคิดให้ เคารพให้คุ้มครองเสียงข้างน้อยด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นหลักประกันว่า ฝ่ายเสียงข้างมากจะ ไม่ใช้วิธีการพวกมากลากไปตามความเห็นหรือกระแสความนิยมบางอย่างเกินกว่าความ เหมาะสม

โดยสรุป ประชาธิปไตยเป็นเรื่องของการให้ความสำคัญกับปัจเจกชน เชื่อในความ เป็นอิสระและเสรีภาพของมนุษย์ มองว่ามนุษย์เป็นผู้มีเหตุผล มีสติปัญญา มองมนุษย์ใน แง่ดี และเมื่อพิจารณาความหมายของประชาธิปไตยทั้ง 3 ฐานะ เห็นว่าทุกฐานะจะต้อง เป็นไปพร้อม ๆ กัน สอดคล้องกัน เพราะการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย มีใช่ขึ้นอยู่กับรัฐธรรมนูญอย่างเดียว แต่จำเป็นต้องปลูกฝังให้ประชาชนส่วนใหญ่มีอุดมการณ์

ศุนข์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตขที่ ๓

individual wants providing that such an action does not transgress or diminish a liberty of others protected by law, and not infringe the social peace and national security.

- 3. The Principle of Equality is a way to provide an opportunity for a man to equally access resources and values in the society, which are of limitation. An individual shall not be restrained by the cause of differences in social status, ethnicity, culture, economic status or another cause. The most important thing is that basically all men have equality for having a peaceful life in the society and equal opportunity for life fulfillment in accordance with law binding.
- 4. The Principle of The Rule of Law is established for people protection the right and liberty in property, life and expression etc., which are the all fundamental rights of each individual. Based on this principle a ruler is not permitted to exercise an illegitimate authority against the people by infringing or rescinding the people's power by means of limiting liberty or by another means.
- 5. The Principle of Majority Rule: Since the government of democracy system is a government of the people, by the people for the people interests, any decision affecting majority of the people such as electing the government, electing the political representatives or the affair decisions of the Legislative, Executive and Judiciary must take the majority into consideration to represent the need of a majority; however, in a democracy government not only the majority is accepted but the rights of the minority are protected. This principle is to prevent the majority to overrule by following their own opinion or by certain over-popularity.

In conclusion, democracy gives emphasis on an individual, strongly believes in human freedom and liberty, considering human reasonable, intelligent and optimistic. When considering the meaning of democracy in three statuses, all of them need harmony because a democratic government depends not only on the Constitution, the imprint of democratic ideal in majority of people but also a democratic way of life. Therefore, the importance of democracy should not limit only in a political and administrative contexts but aim at ways of life of people in the society. A good starting point is at home or family

ประชาธิปไตยที่แท้จริง และมีการดำเนิน ชีวิตแบบประชาธิปไตย ความสำคัญ ของประชาธิปไตยจึงไม่ควรถูกจำกัด อยู่ในบริบทของการเมืองการปกครอง เท่านั้น แต่ควรมุ่งไปที่วิถีชีวิตของคน ในสังคม โดยเริ่มตั้งแต่ที่บ้านหรือ ครอบครัวเพราะเป็นจุดเริ่มต้นของ สังคมมนุษย์ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและ

อยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตย สังคมของประชาชนต้อง เป็นสังคมประชาธิปไตยด้วย

พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย

พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย คือ การดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคม โดย ยึดหลักประชาธิปไตยในการอยู่ร่วมกัน รู้จักเคารพสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น เคารพ ในกติกาที่ร่วมกันสร้าง มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

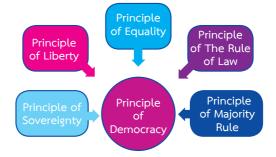
พลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย ควรมีลักษณะ ดังนี้

- 1. มีความรู้ ความเข้าใจและเชื่อมั่นศรัทธาในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
- 2. มีความเข้าใจและตระหนักถึงสถานภาพและบทบาทของตนเอง โดยเฉพาะ อย่างยิ่งสถานภาพและบทบาทของพลเมือง ตระหนักถึงความสำคัญของตนเองในฐานะ พลเมืองซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย มีสถานภาพเป็นทั้งผู้ปกครองและผู้ใต้ปกครอง
- 3. มีความเข้าใจและตระหนักถึงสิทธิและเสรีภาพของตนเองและผู้อื่น ใช้สิทธิ และเสรีภาพของตนเองอย่างมีความรับผิดชอบ เช่น ศึกษาผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างดีก่อน ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นต้น
- 4. มีความเข้าใจและตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความรับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองของ ประเทศชาติ และพลเมืองของท้องถิ่นอย่างครบถ้วนสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

ความเห็นของรองศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา เทวานฤมิตรกุล ได้กล่าวว่า พลเมือง ในระบอบประชาธิปไตย ประกอบไปด้วยลักษณะหกประการ คือ

because this is the first place where human beings are dependent on each other and live together. Thus, the society in a country governed by a democratic system needs to be a democratic society.

Good Citizen in a Democratic Way

Being a good citizen in a democratic way is to lead an individual life in a society based on a democratic principle of co-existence, acknowledge freedom and liberty of other people, respect public regulations, have responsibility and do good deeds for the public.

A good citizen in a democratic society should possess the following characteristics:

- 1. have knowledge and understanding of and hold strong faith in a democratic government
- 2. have understanding of and realize one's statuses and roles in particular as a citizen; realize the self importance as a citizen and owner of democracy in the roles of a ruler and a ruled.
- 3. have understanding of and realize the rights and liberty of others and oneself; use the rights and liberty with responsibility such as carefully study the candidate's information before making a vote.
- 4. have understanding of and realize the citizen's responsibility; be loyal to the nation, the religious institute and the monarchy institute; be responsible of completely and effectively performing one's duty as a national and local citizen.
- Dr. Prinya Thaewanarumitkul mentions that a citizen in a democratic requires six characteristics as follows:

- 1. มีอิสระภาพที่ควบคู่กับความรับผิดชอบ
- 2. เคารพสิทธิผู้อื่น
- 3. เคารพความแตกต่าง
- 4. เคารพหลักความเสมอภาค
- 5. เคารพกติกา
- 6. มีส่วนร่วมแก้ปัญหาโดยเริ่มต้นที่ตนเอง

ความรู้เกี่ยวกับสถาบันทางการเมือง (Political Institution)

ชนชาติไทยเป็นชาติที่เก่าแก่ และมีประวัติศาสตร์วัฒนธรรมเป็นของตนเองที่ ยาวนานชาติหนึ่ง จึงมีการพัฒนารูปแบบการปกครองของตนเองเพื่อให้เหมาะสมกับ สถานการณ์ของบ้านเมือง โดยเริ่มต้นจากการปกครองในสมัยกรุงสุโขทัย ซึ่งเป็นการ ปกครองโดยพระมหากษัตริย์สืบเนื่องมาจนถึงสมัยอยุธยาและรัตนโกสินทร์ (กรุงเทพ มหานคร) จึงได้เปลี่ยนแปลงการปกครองมาสู่ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ เป็นประมุขในสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 7) เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 และยึดถือเป็นรูปแบบในการปกครองประเทศมาจนถึงปัจจุบัน

- 1. have liberty accompanied by responsibility
- 2. respect the rights of other citizens
- 3. respect differences
- 4. respect the principle of Equity
- 5. respect regulations
- 6. have participation in problem solving beginning with oneself

Knowledge on Political Institute

Thailand is an ancient nation and has got its own long history and culture. Thus, Thailand has adopted development its own government to suit the national situations. Initially, the government started in Sukhothai Dynasty, Ayuthaya Dynasty and rattanagosin Dynasty(Bangkok), which were ruled by king. Then, the government system was transformed to Democracy System in the Reign of Prabahtsomdejprapokloajaoyoohua (Rama VII) on June 24, B.E. 2475. The government of Democratic System has been applied for the National Government since then.

รัฐธรรมนูญ (Constitution)

ความหมาย

รัฐธรรมนูญ เป็นกฎหมายสูงสุด (supreme law) ของประเทศและเป็นกฎหมายขั้นมูลฐาน (fundamental law) ซึ่งกฎหมายอื่นใดจะขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญไม่ได้ หากมีการบัญญัติกฎหมายที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญก็ให้ถือว่า กฎหมายนั้นตกเป็นโมฆะ คือไม่มีผลใช้บังคับ รัฐธรรมนูญ จึงถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการที่จะอำนวยการ ปกครองให้บรรลุเป้าหมายตามที่ผู้ปกครองต้องการ เพราะ รัฐธรรมนูญเป็นข้อบัญญัติที่ระบุสิทธิ อำนาจ หน้าที่ และ ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชน เช่น การปกครอง

ในระบอบประชาธิปไตยก็จะมีข้อบัญญัติที่จำกัดอำนาจของรัฐบาลไว้ในรัฐธรรมนูญ ในขณะเดียวกันก็จะกำหนดสิทธิ หน้าที่ และเสรีภาพของบุคคลไว้อย่างชัดแจ้งในรัฐธรรมนูญ ด้วยเช่นกัน รัฐธรรมนูญจึงเป็นกรอบของสังคมการเมืองที่ได้รับการยอมรับผ่านกระบวนการ ทางกฎหมายและมีสิทธิอำนาจที่แน่นอน

เพราะฉะนั้น รัฐธรรมนูญ จึงหมายถึง กฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ โดยกำหนดรูปแบบ หลักการ และวิธีการดำเนินการปกครอง รวมทั้งกำหนดหน้าที่ที่ ประชาชนมีต่อรัฐและอำนาจหน้าที่ที่รัฐมีต่อประชาชน

ลักษณะพิเศษของรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญมีลักษณะพิเศษสำคัญ 4 ประการ คือ

- 1. เป็นกฎหมายสูงสุดเหนือกฎหมายทั้งปวง
- 2. เป็นกฎหมายที่กำหนดหลักการและวิธีการปกครองประเทศตลอดจนความ สัมพันธ์ระหว่างอำนาจนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ
- 3. เป็นกฎหมายที่กำหนดหลักประกันเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- 4. เป็นกฎหมายหลักทำให้การใช้บังคับ เปลี่ยนแปลงแก้ไข และตีความมีลักษณะ แตกต่างไปจากกฎหมายธรรมดา

The Constitution

Definition

The constitution is the supreme law of the state and a fundamental law which other laws cannot contradict this law. If there is any contradiction, it is invalidated. Therefore, the constitution is a significant tool to be used to facilitate administration to reach the target as the leader expects. This is due to the fact that the constitution indicates the right, power, duty and the relationship between the state and its citizens. For example, a democratic government will have acts

which limit the power of the government in the constitution. At the same time, it will indicate the right, duty and freedom of citizens clearly in the constitution. Thus, the constitution is the outline of political society which is acceptable through the procedure of law and has a certain duty. Thus, the constitution means the supreme law governing the state which indicates the patterns, principles and the methods of governing the state. It also indicates the right of the people and the authority of the state towards its people.

The distinguished characteristics of the constitution:

The constitution has 4 main points.

- 1. It's the supreme law above any law.
- 2. It's the law which indicates the principles, methods to govern the state and the relationship among the legislative power, executive power and judicial power.
- 3. It's the law which approves the right and freedom of citizens.
- 4. It's the principal law from which differs any general law in the area of enforcement, adaptation and interpretation.

ประเภทรัฐธรรมนูญ

สามารถแบ่งรัฐธรรมนูญออกได้เป็น 2 ประเภท ตามลักษณะและที่มาของ รัฐธรรมนูญ คือ

- 1. รัฐธรรมนูญจารีตประเพณี หรือ รัฐธรรมนูญที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร (Unwritten Constitution) เป็นรัฐธรรมนูญที่ไม่ได้มีการรวบรวมและเขียนไว้ไว้ใน ฉบับเดียวกัน มีประเทศอังกฤษเป็นประเทศแม่แบบ โดยมีที่มาจาก 4 แหล่งสำคัญ คือ
 - กฎหมายที่ตราขึ้นโดยรัฐสภา (state law) ถ้ามีความเกี่ยวข้องกับการจัด ระเบียบอำนาจทางการเมืองการปกครอง ก็จะถือว่าเป็นส่วนประกอบหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ
 - คำพิพากษาของศาลยุติธรรม (Common law) โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวกับ การรับรองสิทธิเสรีภาพของประชาชน แหล่งที่มาของคำพิพากษา คือ กฎ ข้อบังคับที่มีคำพิพากษาและตีความทางกฎหมาย (judicial interpretation of status law) ซึ่งถือเป็นกฎเกณฑ์ที่ศาลสร้างขึ้น
 - จารีตประเพณี (Custom) ซึ่งเป็นลักษณะประจำชาติของอังกฤษที่ยึดถือ ขนบธรรมเนียมประเพณีโดยเคร่งครัด
 - ธรรมเนียมปฏิบัติทางรัฐธรรมนูญ (Convention of the Constitution) ได้แก่ การปฏิบัติทางการเมืองที่เกิดขึ้นเป็นเวลานานจนถือเป็นประเพณีปฏิบัติที่ละเมิดมิได้

ข้อดี รัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์อักษร ก็คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนเพื่อให้ สอดคล้องและทันเหตุการณ์ที่เปลี่ยนไป

ข้อเสีย การตรารัฐธรรมนูญทำได้โดยง่าย เพราะหากเกิดกรณีผู้ปกครองใช้อำนาจในการ ตรารัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมาเพื่อลบล้างรัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งผล ที่เกิดขึ้นก็คือ รัฐธรรมนูญฉบับเดิมจะถูกยกเลิกไปในทันที จึงอาจเกิดผลเสียได้ โดยเฉพาะ ถ้าผู้มีอำนาจกระทำการโดยทุจริต

Types of Constitution

The constitution can be divided into 2 types according to its characteristics and sources namely:

1. The Custom Constitution or the Unwritten Constitution

This type of constitution is not collected or written down. England is a model. This type of constitution comes from 4 sources namely:

- It is the law enforced by the state law. If it is relevant to the power of the administration, it will be one part of the constitution.
- It is the judgment of common law especially that of approval and the right of the people. The source of judgment is from the restriction from judicial interpretation of status law which comes from the court.
- It is from the custom which is the national symbol of England which strictly holds its custom.
- It is the convention of the constitution. That is from the political practices which have occurred for a long time which cannot be violated.

A good point of a written constitution is the ability for adaptation to be in line with current affairs.

A bad point is that enacting the constitution can be easily done because in case of the governor enforces to enact the new constitution substitute the written one. The result is that the old one will be cancelled immediately which is bad especially for those who have authority and might be corrupt.

2. รัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Written Constitution) เกิดขึ้นใน ศตวรรษที่ 18 โดยจะมีลักษณะการเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในเอกสารที่ชัดเจน ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศแรกที่ประกาศใช้รัฐธรรมนูญประเภทนี้ เริ่มจากมลรัฐ ทั้ง 13 มลรัฐได้ประกาศ "บทบัญญัติแห่งสมาพันธ์ (Articles of the Confederation)" ในปี ค.ศ.1787 เพื่อเรียกร้องเอกราชจากประเทศอังกฤษ และต่อมาภายหลังจึงเรียกว่า "รัฐธรรมนูญ" โดยใช้ศัพท์ "Constitution of United of America" และในปัจจุบัน ประเทศโดยส่วนใหญ่จะใช้รัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์อักษรเป็นกฎหมายสูงสุดของ ประเทศ เพราะความแน่ชัดในบทบัญญัติที่มีการเขียนไว้ในเอกสารอย่างชัดเจน

ข้อดี รัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์อักษรก็คือ สามารถค้นคว้าและอ้างอิงถึงบทบัญญัติ ได้ถูกต้องและรวดเร็ว อีกทั้งเป็นหลักประกันในความมั่นคงและเคร่งครัดในรัฐธรรมนูญ เพราะการเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือยกเลิกสามารถทำได้ยาก

ข้อเสีย การแก้ไขหรือยกเลิกทำได้ยาก เพราะหากจำเป็นที่จะทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป อาจ จะกระทำได้ไม่ทันการณ์ เพราะความยุ่งยากในขั้นตอนและกระบวนการแก้ไข จนก่อให้ เกิดผลเสียต่อประเทศชาติได้

2. The Written Constitution

In the 18th century, a constitution was written clearly in a document. The United States was the first country to announce this type of constitution beginning when the 13 states declared the articles of the federation in 1787 to demand independence from Great Britain. Later, it was called, "the Constitution of the United of America". At present, most countries use a written constitution as the supreme law of the state because of it being clearly written.

A good point of a written constitution is that it can be searched and referred to correctly and rapidly. Moreover, it can secure stability and restriction to the constitution because adaptation or cancellation is hard to do.

A bad point is due to its difficulty in adaptation or cancellation, if we need to adapt or change its articles to suit the changing situation, it might be too late because of its complexity in adaptation which might harm the country.

ความสำคัญของรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญมีความสำคัญต่อการเมืองการปกครอง ในหลายประการ คือ

- 1. เพื่อแสดงถึงแหล่งที่มาของอำนาจอธิปไตยและการใช้อำนาจอธิปไตย ซึ่งถือว่า มีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะกับประเทศที่เกิดใหม่ เพราะการได้มาซึ่งอำนาจอธิปไตย เป็นสิ่งสำคัญที่แสดงถึงการเป็นประเทศเอกราช รัฐธรรมนูญเป็นสถาบันทางการเมือง ที่แสดงถึงที่มาของอำนาจอธิปไตยและมีข้อบัญญัติเกี่ยวกับการใช้อำนาจอธิปไตย เพื่อ แสดงถึงขอบเขตอำนาจ หน้าที่และสิทธิเสรีภาพของรัฐและประชาชน
- 2. เพื่อแสดงฐานะของรัฐในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และให้ได้รับการยอมรับจากนานาประเทศ การมีรัฐธรรมนูญจึงเป็นเครื่องแสดงถึงความเป็นเอกราช ของรัฐอันพึงได้รับการยอมรับจากรัฐอื่น ซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญมากในเวทีการเมืองระดับโลก เพราะการได้รับการยอมรับจากรัฐอื่นย่อมแสดงถึงการบรรลุการเมืองของสังคมโลกที่มีความชอบธรรมในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพราะรัฐที่ได้รับการยอมรับจากนานาประเทศแล้วจะมีฐานะเท่าเทียมกันกับประเทศอื่นตามกฎหมายระหว่างประเทศ
- 3. เพื่อเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการพัฒนาทางการเมือง เป็นประเด็นสำคัญ สำหรับรัฐที่มีการพัฒนาทางการเมืองโดยการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง เพราะ รัฐธรรมนูญเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของการปกครอง ฉะนั้นรัฐจึงต้องเร่งสร้าง รัฐธรรมนูญเพื่อใช้เป็นกติกาในการปกครอง

The Importance of the Constitution

The constitution is important for political administration in many aspects as follows:

- 1. It indicates the source of a democratic regime and its operation which is most important especially for new countries. The source of democracy is important because it shows independence. The constitution is a political institution which shows the source of sovereignty and its articles concerning power limitation, rights and freedom both of the state and its citizens.
- 2. It shows the status of the state in dealing with relationships among nations in order to gain confidence from other states which are most important in the world political arena. Gaining confidence from other states means achieving in world politics to have a right to have relationships with other nations. Because approval from other nations is regarded as belonging to the same status according to international law.
- 3. It is the symbol of political development. It is the main issue that shows the development of politics because the constitution also shows the political administration. Therefore, the state needs to speed up the constitution for administration regulation.

สถาบันพระมหากษัตริย์

ความสำคัญของพระมหากษัตริย์

สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันปกครองอันเก่าแก่ที่อยู่คู่กับแผ่นดินไทยมา แต่โบราณกาล มีการวิวัฒนาการมาตั้งแต่เริ่มรวมชาติรวมแผ่นเดิน ก่อร่างสร้างเมือง ตั้งแต่อดีต จนมาเป็นประเทศชาติทุกวันนี้ก็เพราะสถาบันพระมหากษัตริย์ สถาบัน พระมหากษัตริย์ยังเป็นสถาบันที่อยู่ในหัวใจของประชาชน เป็นสถาบันที่เคารพ สักการะ เหนือเกล้าเหนือกระหม่อมของปวงชนชาวไทยทุกคนใครจะมาล่วงเกินพระราชอำนาจ ไม่ได้ ในสมัยสุโขทัยสถาบันพระมหากษัตริย์เปรียบเสมือน พ่อของประชาชนฐานะของ พระองค์เป็นพ่อขุน มีความใกล้ชิดประชาชน พอเข้าสมัยกรุงศรีอยุธยาฐานะของสถาบัน พระมหากษัตริย์ทรงเป็นสมมุติเทพหรือเป็นเทวดาโดยสมมุติ และทรงมีพระราชอำนาจ ในการปกครอง ทรงเป็นองค์อธิปัตย์ในการปกครอง ทรงปกครองบ้านเมืองด้วยหลักธรรมะ โดยมีทศพิธราชธรรม และธรรมะหลักสำคัญต่างๆ ในการปกครองจนทำให้ ไพร่ฟ้า ประชาชีอยู่เย็น เป็นสุข ทรงครองราชย์ป้องเมือง ทำนุบำรุงบ้านเมือง ศาสนา และสังคม มาจนถึงทุกวันนี้ แม้ว่าประเทศไทยจะมีรูปการปกครองระบอบประชาธิปไตย พระราชอำนาจของสถาบันพระมหากษัตริย์ก็มิทรงเสื่อมถอย แต่สถาบันพระมหากษัตริย์กลับเป็น ที่เคารพลักการะเช่นเดิมไม่ที่เปลี่ยนแปลง

The Royal Institution

The Importance of the King

The Royal institution has been with the Thai Kingdom since ancient times. It has evolved from the beginning gathering momentum to build the country from the past up to the Thai Kingdom now. We have our own country because of the Royal institution. It is also in the heart of every citizen. Moreover, it is of the highest respect for every Thai which cannot be violated. During the Sukothai period, the Royal institution was considered as a father of every citizen or the King as Father. He was close to his people. Later, during the Adyuthaya period, the Royal institution was regarded as a virtual deity or supposed god. The King had power to rule the country. He was a part of the sovereignty. He ruled the country with royal virtues and many moral principles so that the citizens lived in peace and happiness. The King ruled the country, protected and took care of the state and religion including society up to the present. Though Thailand is ruled with democracy, the King's power has not lessened. On the contrary, the Royal institution is highly respected without any changes.

สถาบันพระมหากษัตริย์กับสังคมไทย

ประเทศไทยมีสถาบันพระมหากษัตริย์อยู่คู่กับสังคมไทยมานานแล้ว และเท่าที่ ปรากฏในหลักฐานนักวิชาการหลายท่านเชื่อว่าสังคมไทยมีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็น สถาบันที่ทำหน้าที่ในการปกครองบ้านเมืองมาตั้งแต่ครั้งสมัยอาณาจักรสุโขทัย และสถาบัน พระมหากษัตริย์ในสมัยนั้นก็มีรูปแบบการปกครองที่ใกล้ชิดกับพลเมื่อง โดยฐานะของ พระมหากษัตริย์ในสมัยนั้นมีฐานะเป็นผู้นำที่เรียกว่า "พ่อขุน" การปกครองจึงเป็นแบบ พ่อปกครองลูก และพ่อขุนก็เป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยในการปกครองประเทศ ได้แก่ทรง ใช้อำนาจนิติบัญญัติโดยการที่พ่อขุนเป็นผู้ออกกฎหมาย คำพูดของพ่อขุนเป็นคำสั่งและ ในขณะเดียวกันก็เป็นกฎหมายด้วย สำหรับอำนาจบริหารพ่อขุนทำหน้าที่ในการบริหาร อาณาจักรสุโขทัยให้เป็นศูนย์กลางการบริหารอำนาจต่างๆ มาจากราชธานีส่วนกลางและ อำนาจตุลาการนั้นพ่อขุนทรงเป็นผู้พิจารณาอรรถคดีต่างๆและใครทุกข์ใจมีปัญหาใดๆ ก็เข้ามาสั่นกระดิ่ง ร้องฎีกา ในวันพระพ่อขุนก็จะลงตัดสินคดีความ จะเห็นได้ว่าพ่อขุน เป็นผู้มีอำนาจสูงสุดแต่เพียงผู้เดียว เป็นผู้มีและผู้ใช้อำนาจอธิปไตยสูงสุดแต่พียงผู้เดียว การปกครองรูปแบบนี้ เรียกว่าการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์โดยอำนาจ สูงสุดอยู่ที่คนๆ เดียว อย่างไรก็ดีในสมัยนั้นก็ไม่ใช่ว่าจะไม่มีอำนาจใดๆ มาจำกัดอำนาจ ของสถาบันพระมหากษัตริย์ ในทางปฏิบัติสถาบันพระมหากษัตริย์ยังต้องปฏิบัติตาม หลักของศีลธรรม หลักของศาสนา ได้แก่ การปฏิบัติตามหลักศาสนาที่เรียกว่า ทศพิธ-ราชธรรม ราชสังคหวัตถุหรือจักรวรรดิวัตร 12 ประการ เป็นต้น เราจึงเชื่อว่าฐานะของ สถาบันพระมหากษัตริยทรงเป็นเจ้าชีวิต ทรงเป็นเจ้าของแผ่นดินหรือพระเจ้าแผ่นดิน และทรงเป็น ธรรมราชา และการปกครองรูปแบบนี้ก็อยู่กับสังคมไทยมาจนกระทั่งมีการ เปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองแบบค่อยเป็นค่อยไป จากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยและมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในวันที่ 24 มิถุนายน 2475 ฐานะของพระมหากษัตริย์ มีการเปลี่ยนแปลงไปจากที่มีพระราช-อำนาจสูงสุดเพียงผู้เดียว อำนาจนั้นมอบให้แก่ประชาชนและพระมหากษัตริย์ ทรงอยู่ ภายใต้รัฐธรรมนูญ แต่อย่างไรก็ดีแม้ว่าพระราชอำนาจในทางการเมืองจะลดน้อยลงแต่ พระมหากษัตริย์ของประเทศไทยก็อยู่ในหัวใจของชาวไทยทุกผู้ทุกนาม ทรงมีพระมหา-กรุณาธิคุณต่อประชาชนชาวไทยและแผ่นดินไทยอย่างหาที่เปรียบมิได้ ในยามที่การเมือง วุ่นวายระส่ำระสาย มีหลายครั้งหลายคราวที่พระองค์ท่านทรงเป็นที่พึ่งให้กับประชาชน หรืออาจกล่าวได้ว่าพระมหากษัตริย์ไทยอยู่คู่กับสังคมไทยตลอดไป

The Royal Institution and Thai Society

The Royal institution has been with the Thai Kingdom for a long time. Several academics believe that Thai society had the Royal institution rule the country since the Sukothai Kingdom. The Royal institution at that period had close relationships with citizens. At that time, the King was the ruler as 'Father' and his ruling was like father and son. 'Father' ruled the country through legislative power enacted by the King. The King's speeches were orders as well as laws. For executive power, the King acted as an administrator from the capital as the centre of administration. For judicial power, the King judged the cases and for those who suffered could ring the bell or plead. On a Buddhist holy day, "Father" came to the throne and judged the cases. It seemed that the King was absolute monarch. He had the authority and employed it. This type of administration was called the absolute monarchy. However, at that time it couldn't be said that there was no power to limit the King's power. In practice, the Royal institution had to follow moral principles, religious principles called "the Virtues of the King", or the King's morals with 12 principles. It's believed that the royal institute status was like the King owned our lives. He was the owner of the land as well as the Virtue King. This type of administration had come along with Thai society until it gradually changed from absolute monarchy into democracy with the King as the head of the state on 24 June 1932. The status of the King has changed from absolute monarchy. The power given to its citizen as well as to the King. The King was under the constitution. Although his political power was lessened, the King was still in the heart of every Thai. He was generous to his people and his land incomparably. During chaos, there were several times that the King could be relied on. In other words, the King has been with Thai society forever.

สถาบันนิติบัญญัติ

สถาบันนิติบัญญัติ หรือรัฐสภา นับว่าเป็นสถาบันหนึ่งในอำนาจอธิปไตย 3 ฝ่าย ซึ่งประกอบด้วย นิติบัญญัติ บริหารและตุลาการ ในระบอบประชาธิปไตย อำนาจทั้ง 3 นี้

จะต้องแยกออกจากกันเพื่อป้องกัน การผูกขาดอำนาจ สามารถที่จะ ตรวจสอบ ถ่วงดุลซึ่งกันและกันได้ สถาบันนิติบัญญัติทำหน้าที่หลัก ในกระบวนการบัญญัติกฎหมาย การปกครองในระบอบประชาธิปไตย มีรัฐสภาเป็นสถาบันที่แสดงถึง

เจตนารมณ์ของประชาชน เพราะมีตัวแทนของประชาชนที่ผ่านการเลือกตั้งเข้ามาทำ หน้าที่ ฉะนั้นการบัญญัติกฎหมายจึงต้องผ่านกระบวนการพิจารณาและความเห็นชอบ จากรัฐสภาเสียก่อนจึงจะมีผลบังคับใช้ตามหลักการของประชาธิปไตยทางอ้อม (Indirect Democracy)

สถาบันนิติบัญญัติ ไม่ได้มีเฉพาะในระบอบประชาธิปไตยเท่านั้น ในระบอบ เผด็จการก็มีสถาบันการเมืองนี้เช่นเดียวกัน โดยในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ที่มีรัฐสภานั้น ได้มีการแบ่งสถาบันนิติบัญญัติหรือรัฐสภา ออกเป็น 2 ระบบ คือ

- ระบบสภาเดียว (Unicameral System) คือ ระบบนี้ไม่เป็นที่นิยมมากนัก เพราะมีข้อเสียตรงที่การผ่านร่างกฎหมายอาจทำตามอำเภอใจ จนขาดความรอบคอบรัดกุม ส่งผลเสียหายต่อสังคมได้ แต่ในทางตรงกันข้ามมีข้อดีตรงที่เกิดความรวดเร็ว ฉับไว ทันต่อ เหตุการณ์ ไม่สิ้นเปลืองเงินงบประมาณ ดำเนินงานมีประสิทธิภาพสูงกว่าระบบสองสภา ประเทศที่มีเพียงสภาเดียวมักได้แก่ ประเทศที่ปกครองในระบอบคอมมิวนิสต์ เช่น จีน ส่วนประเทศประชาธิปไตย ได้แก่ สวีเดน อิสราเอล และประเทศในทวีปแอฟริกา
- ระบบสองสภา (Bicameral System) คือ ระบบที่มีทั้งสภาสูง (Upper House) และสภาล่าง (Lower House) ซึ่งแต่ละประเทศอาจเรียกชื่อแตกต่างกันออกไป ระบบ สองสภาเป็นที่นิยมมากกว่าระบบสภาเดียว เนื่องจากมีข้อดีหลายประการ เช่น มีความ รอบคอบ รัดกุมในการออกกฎหมายแต่ละฉบับ เพราะมีการกลั่นกรองถึง 2 ชั้น มี ประสิทธิภาพสูงในการทำหน้าที่ตรวจสอบถ่วงดุลสถาบันบริหาร เพราะมีทั้ง 2 สภา ที่ช่วยกันชี้ถึงจุดบกพร่องของรัฐบาล เป็นต้น

The Legislative Institution

The legislative institution or parliament is one of the institutions that applies the 3 sides of administration namely: the legislative, executive and

judicial institutions. These 3 sides of administration must be separated in order not to have a monopoly on political power so it can be inspected and counterbalanced. The legislative institution acts mainly in the process of statuting

the law. In democratic administration, there must be a parliament as the institute to indicate the citizens' intentions. This is due to the fact that there are representatives elected to do the duties. Thus, enacting the law must be investigated and approved by parliament to come into force according to indirect democracy.

The legislative institution does not exist only in a democratic regime, but it also exists in a monarchy regime as well. At present in parliament, the legislative institution is divided into 2 systems namely:

The Unicameral System. This system is not popular because of its defects when approving the law. It was arbitrary lacking careful scrutiny. This might harm society. On the contrary, there are some good points, that it was rapid, timely with no budget waste. It can be carried out more efficiently than the bicameral system. A country with the unicameral system is definitely one with a communist regime like China and the democratic countries like Sweden, Israel and those countries in the African continent.

The Bicameral System. This system includes both an Upper House and Lower House in which it is named differently in each country. This system is more popular than the former because of several good points; it is careful and secure to enact each law because there are two steps to reconsider. It is efficient in scrutinizing and counterbalancing the executive institute because there are two houses to point out the defects of the government.

กระบวนการตรากฏหมาย

การปกครองระบอบประชาธิปไตยได้กำหนดให้รัฐสภาเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่หลัก ในการบัญญัติกฎหมาย เพราะสมาชิกในรัฐสภาได้ผ่านการยอมรับจากประชาชนโดย ส่วนใหญ่ให้เข้ามาใช้อำนาจนิติบัญญัติแทนตนภายใต้วิถีทางที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นกฎหมายหรือข้อบังคับที่จะมีผลต่อประชาชนผู้เป็นเจ้าของอธิปไตยจึงต้องผ่าน ความเห็นชอบจากรัฐสภา ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการปกครองในรูปแบบรัฐสภาหรือรูปแบบ ประธานาธิบดีก็จะใช้หลักการเดียวกัน จะแตกต่างกันก็เฉพาะในรายละเอียด

ผู้เสนอร่างกฎหมาย

ระบบประธานาธิบดี: ผู้มีสิทธิ์เสนอร่างกฎหมายคือ สมาชิกรัฐสภาเท่านั้น เพราะ การปกครองในรูปแบบประธานาธิบดีเป็นการปกครองที่แบ่งแยกอำนาจหน้าที่ในการใช้ อำนาจอธิปไตยแบบเด็ดขาด คือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ และฝ่ายนิติบัญญัติต่างปฏิบัติ หน้าที่ของตนได้อย่างค่อนข้างอิสระ เพราะฉะนั้นการเสนอร่างกฎหมายจึงถือเป็นหน้าที่ รับผิดชอบโดยตรงของฝ่ายนิติบัญญัติ จึงให้อำนาจเฉพาะสมาชิกรัฐสภาเท่านั้นมีสิทธิ์ ในการเสนอร่างกฎหมาย

ระบบรัฐสภา: ผู้เสนอร่างกฎหมายสู่สภานิติบัญญัติสามารถกระทำได้ทั้งสมาชิก รัฐสภา และคณะรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี การให้อำนาจในการเสนอร่างกฎหมายแก่ฝ่าย บริหารเนื่องจากในระบบรัฐสภาการปฏิบัติงานของทั้งสองฝ่ายมีลักษณะของการร่วมมือ และถ่วงดุลอำนาจกันมากกว่าที่จะเป็นการแบ่งแยกอำนาจ ประกอบกับการที่ฝ่ายบริหาร มีหน่วยงานมากมายที่เป็นเครื่องมือในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าจะเป็น กระทรวง ทบวง กรม รวมไปถึงข้าราชการที่ทำงานให้กับรัฐบาล จึงทำให้ฝ่ายบริหารมีความใกล้ชิด และเข้าใจถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี จึงสมควรที่ฝ่ายบริหาร จะมีสิทธิในการเสนอร่างกฎหมายได้เช่นเดียวกับสมาชิกรัฐสภาซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ

The Enacting Process

In democratic administration, parliament is set as the main agency to enact the law. This is because the representatives were elected by the majority of citizens to employ the legislative power under their names following the regulations written in the constitution. Thus, any law or regulation which affects the citizens who are the owner of the sovereignty has to be approved by parliament. No matter if it is a parliamentary or presidential system, it will employ the same principles, differing only in the details.

The Bill Proposer

In a presidential system, only the members of parliament can propose a bill because in this kind of administration, there is a clear division of employing the powers of the executive, judicial and legislative powers. Each part can perform its duty independently. Therefore, a bill initiated is regarded as the direct duty of the legislative division. So members of parliament have the right to propose a bill.

In a parliamentary system, initiating a bill to the legislative assembly can be done by both members of parliament and the cabinet, depending on the case. When power is assigned to the executive division because in a parliamentary system, the operation of both divisions can cooperate and counterbalance each other more than separating the power to perform their duties. Moreover, the executive division has several agencies to perform the administration. There are the ministries, bureaus, department including the civil servants who work for the government. Due to these aspects, the executive division has a close relationship and understanding of problems and needs of the people. As a result, the executive division has the right to propose a bill like the members of parliament who are in the legislative division.

การพิจารณาร่างกฎหมาย

ระบบประธานาธิบดี: การพิจารณาร่างกฎหมายถือเป็นภารกิจของรัฐสภา แต่เพียงองค์กรเดียว ฝ่ายบริหารไม่มีสิทธิเข้าไปรับทราบหรือยุ่งเกี่ยวอย่างเป็นทางการ วิธีการที่ฝ่ายบริหารจะเข้าไปมีบทบาทต่อกระบวนการพิจารณาร่างกฎหมายอาจทำได้ โดยการใช้อิทธิพลโน้มน้าวให้สมาชิกรัฐสภามีความเห็นคล้อยตาม (lobby) หรือการ แสดงข้อเท็จจริงในกรณีที่คณะกรรมาธิการผู้พิจารณาร่างกฎหมายเรียกฝ่ายบริหารเข้าไป แถลงข้อเท็จจริง (testifying) ในขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมาธิการ ซึ่งเป็นโอกาส ที่ฝ่ายบริหารจะได้แสดงข้อเท็จจริงโน้มน้าวความเห็นของกรรมาธิการ แต่ก็มิได้มีส่วน ในการพิจารณาร่างกฎหมายที่ฝ่ายนิติบัญญัติเสนอมาแต่ประการใด

ระบบรัฐสภา: จะมีการประชุมปรึกษาเพื่อพิจารณาร่างกฎหมายโดยฝ่ายบริหาร สามารถเข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงข้อมูลในที่ประชุมสภานิติบัญญัติได้ แต่สิทธิในการลง คะแนนเสียงยังคงสงวนไว้เฉพาะสมาชิกรัฐสภาเท่านั้น และในขั้นตอนการพิจารณา กฎหมายของคณะกรรมาธิการพิจารณาร่างกฎหมาย ฝ่ายบริหารสามารถเสนอขอให้ตั้ง คณะกรรมาธิการวิสามัญ โดยอาจเสนอชื่อบุคคลเพื่อเป็นคณะกรรมาธิการวิสามัญได้ ตามจำนวนที่กำหนดไว้ตามกฎข้อบังคับ

การประกาศใช้

ระบบประธานาธิบดี : ให้อำนาจแก่ประธานาธิบดีในฐานะประมุขของประเทศ เป็นผู้ลงนามประกาศใช้

ระบบรัฐสภา: ประมุขของประเทศเป็นผู้ลงนามประกาศใช้ ซึ่งอาจเป็น พระมหากษัตริย์ หรือประธานาธิบดีแล้วแต่ว่าประเทศนั้นมีสถาบันใดเป็นประมุข

ข้อสังเกตประการหนึ่งก็คือ โดยทั่วไปจะให้อำนาจแก่ประมุขทั้งในระบบประธานาธิบดี และระบบรัฐสภาในการที่จะยับยั้งกฎหมายฉบับนั้นได้กรณีที่ไม่เห็นด้วย

Bill Consideration

In a presidential system, considering a bill is the responsibility of only parliament. The executive division has no right to interfere officially. There is only one way for the executive division to act in the process by lobbying members of parliament or showing facts when the committee of the bill calls for the division to testify to the facts. While contemplating a bill, there is a chance of the executive division to lobby the committee. However, the executive division cannot participate in the bill proposed by the legislative division.

In a parliamentary system, there will be a meeting to consider the bill. The executive division can join the meeting to show data to the legislative division. But the right to vote is preserved to only the members of parliament. While the committee is considering a bill, the executive division can propose to set up an ad-hoc committee by naming a person written in the principles.

The Statute

In a presidential system, the president as the head of the state can sign to proclaim the law.

In a parliamentary system, the head of the state signs his name for statute. It may be the King or the president, up to the head of that state.

There is a remark that in general, the right was given to the head of state both in presidential and parliamentary systems to veto a law when there is a disagreement.

สถาบันบริหาร

ฝ่ายบริหาร (Executive) หมายถึง บุคคล คณะบุคคล หรือกลุ่มบุคคล ซึ่งมีหน้าที่ ในการนำนโยบาย (Policy) ไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้น เช่น นโยบายด้านการศึกษา การค้า และการต่างประเทศ เป็นต้น องค์กรที่ถูกกำหนด ให้เป็นผู้ใช้อำนาจบริหารคือ รัฐบาล ซึ่งหมายถึงคณะรัฐบาล (Ministry) หรือคณะรัฐมนตรี (Cabinet) ในความหมายอย่างแคบ และรวมไปถึงข้าราชการทุกคนด้วย ในความหมาย อย่างกว้าง ซึ่งหัวหน้าฝ่ายบริหารในรูปแบบรัฐสภา (Parliamentary Democracy) คือ นายกรัฐมนตรีซึ่งได้รับการรับรองจากรัฐสภาเป็นหัวหน้า ส่วนการปกครองในรูปแบบ ประธานาธิบดี (Presidential Democracy) จะมีประธานาธิบดีซึ่งได้รับเลือกตั้งมาจาก ประชาชนโดยตรงเป็นหัวหน้า โดยทั่วไปอำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหารอาจแบ่งออกได้เป็น 3 ประการ คือ

- 1. หน้าที่เกี่ยวกับการบริหารกิจการภายในประเทศ
- 2. หน้าที่เกี่ยวกับการบริหารกิจการระหว่างประเทศ
- 3. หน้าที่เกี่ยวกับการบริหารกิจการป้องกันประเทศ

อย่างไรก็ดี อำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหารก็ใช่ว่าจะมีเพียง 3 บทบาทดังที่กล่าวมา ข้างต้นเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทและอำนาจอื่น ๆ อีก เช่น การเสนอร่างพระราชบัญญัติ ในกรณีปกครองในรูปแบบรัฐสภา เป็นต้น

รูปแบบรัฐบาล

รูปแบบของรัฐบาลสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้อะไร เป็นเกณฑ์ แต่เกณฑ์ที่มักนำมาใช้ในการจัดประเภทสามารถพิจารณาได้จาก 3 ปัจจัย คือ จำนวนผู้ใช้อำนาจอธิปไตย การแยกอำนาจ และการแบ่งอำนาจ

- 1. การแบ่งประเภทรัฐบาลโดยพิจารณาจำนวนผู้ใช้อำนาจอธิปไตย
- 1.1 รัฐบาลแบบคนเดียวเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตย : เป็นลักษณะที่มีบุคคล เพียงบุคคลเดียวเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตย แบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ แบบกษัตริย์ (Monarchy) ซึ่งอริสโตเติลเชื่อว่าเป็นรูปแบบการปกครองที่ดีที่สุด เพราะเป็นการปกครอง โดยคุณธรรมเพื่อประชาชนโดยส่วนรวมของประเทศ ส่วนรัฐบาลที่ปกครองโดยบุคคล เพียงบุคคลเดียวอีกแบบหนึ่ง คือ แบบทรราช (Tyranny) ซึ่งอริสโตเติลถือว่าเป็นรูปแบบ การปกครองที่เลวที่สุด เพราะผู้ปกครองจะใช้อำนาจอธิปไตยเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง โดยอำเภอใจโดยปราศจากคุณธรรม

The Executive Institution

The executive division means the groups of people whose duties are to put policy into practice to achieve the objectives of each policy such as the policy of education, commerce and foreign affairs etc. The organization which was identified to use this type of authority is the government. That is the ministry or the cabinet in the specific definition and includes all the government officials. In a broad definition, it includes the leader in parliamentary democracy. That is the Prime Minister who was approved by the ministry to be the leader. For presidential democracy, there is the President who was elected by the citizens as their leader. In general, the executive authority can be divided into 3 areas as follows:

- 1. Duty to administer internal affairs
- 2. Duty to administer international affairs
- 3. Duty to administer defence affairs

However, the authority of the executive is not only in the forgoing 3 areas, it also has roles and other authority such as to propose an act in the parliamentary democracy administration, etc.

The government model

The government model can be divided into many types depending on what criteria is being used. The most frequent criteria used to classify the type can be considered from the 3 factors namely, the number of those who apply democracy, the division of power and its distribution.

- 1. The government model is according to the number of whom apply the power
- 1.1 A monopoly government. That is there is only one person who employs the administration. There are 2 types; the monarchy which Aristotle believed that it was the best government type because it was governed by virtue for the majority of the people. Another type of monopoly government is a tyranny regime which Aristotle considered that it was the worst administration because the governor only employed authority for his own benefit without any virtue.

- 1.2 รัฐบาลแบบคนกลุ่มน้อยเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตย : เป็นรูปแบบการ ปกครองรัฐที่คนกลุ่มน้อยเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตย แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ แบบ อภิชนาธิปไตย (Aristocracy) กับแบบคณาธิปไตย (Oligarchy) โดยแบบอภิชนาธิปไตย เป็นการปกครองโดยพวกขุนนาง ชนชั้นสูงของสังคม ซึ่งอริสโตเติลเชื่อว่า เป็นการปกครอง ที่ดีรูปแบบหนึ่ง เพราะขุนนางหรือชนชั้นสูงมักเป็นผู้ได้รับการศึกษาและไม่กอบโกย ผลประโยชน์เพื่อตนเอง เนื่องจากความเป็นอยู่ของชนชั้นสูงมีฐานะดีเพียงพอแก่ตนเองแล้ว ส่วนการปกครองในรูปแบบคณาธิปไตยจะมีลักษณะตรงข้ามนั่นคือ ผู้มีอำนาจมักไม่ได้ มาจากกลุ่มชนชั้นสูงในสังคม และมักได้อำนาจมาจากการใช้กำลังจึงมักทำอะไรตาม อำเภอใจ ไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ในสังคม
- 1.3 รัฐบาลแบบคนกลุ่มใหญ่เป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตย: จะมีรูปแบบและวิธีการ ที่ตรงข้ามกับรัฐบาลที่ปกครองโดยคนส่วนน้อย นั่นคือ รัฐบาลจะถูกปกครองบริหาร โดยคนส่วนใหญ่ของสังคม ดังที่เกิดมาแล้วในยุคกรีกโบราณที่มีการหมุนเวียนประชาชน ที่เป็นพลเมืองผลัดเปลี่ยนกันไปบริหารประเทศ ซึ่งเป็นรูปแบบของประชาธิปไตยทางตรง (Direct Democracy) แต่ในปัจจุบันไม่มีประเทศใดที่สามารถปกครองโดยวิธีนี้ได้ เพราะ ประชากรของประเทศมีมากเกินไปรวมทั้งขนาดรัฐและสภาสังคมที่เปลี่ยนไป ทำให้ต้อง ใช้รูปแบบประชาธิปไตยทางอ้อม (Indirect Democracy) ที่มีการเลือกตัวแทนของ คนส่วนใหญ่ไปทำหน้าที่และใช้อำนาจอธิปไตยแทนตน

2. การแบ่งประเภทรัฐบาลโดยพิจารณาจากการแยกอำนาจ

2.1 รัฐบาลแบบประธานาธิบดี รูปแบบของรัฐบาลแบบนี้ใช้หลักการแยก อำนาจอธิปไตยออกเป็นสัดส่วน ให้สถาบันนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการเท่าเทียมกัน แต่ในขณะเดียวกันก็ให้แต่ละฝ่ายสามารถที่จะยับยั้งถ่วงดุลซึ่งกันและกันได้ ในระบบนี้ ประธานาธิบดีเป็นทั้งประมุขของประเทศและประมุขของฝ่ายบริหารรับผิดชอบด้านการ บริหารแต่ผู้เดียว ประธานาธิบดีมีอำนาจที่จะยับยั้งร่างกฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติ และ เป็นผู้เสนอชื่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาสูงสุดให้ฝ่ายนิติบัญญัติรับรอง อันเป็นวิธีการ ที่ฝ่ายบริหารคอยถ่วงดุลศาล และสภานิติบัญญัติมีอำนาจถ่วงดุลฝ่ายบริหารและตุลาการได้ และฝ่ายตุลาการมีอำนาจที่สามารถตีความได้ว่ากฎหมายที่ฝ่ายนิติบัญญัติออกหรือระเบียบ กฎเกณฑ์ที่ฝ่ายบริหารนำไปประกาศใช้ว่าผิดรัฐธรรมนูญหรือไม่ รัฐบาลรูปแบบนี้เริ่มมี ในประเทศสหรัฐอเมริกา ปลายศตวรรษที่ 19

1.2 A minority government is administration by a minority group of people.

There are 2 types: aristocracy and oligarchy. Aristocracy is administration by noble citizens or upper class people in society which Aristotle believed was one good type of administration because the noblemen were educated and did not expect any benefit for themselves because they were well off. On the other hand, oligarchy is opposite. A governor is not from the upper class but he gained power by force. Therefore, he always employs power for himself without considering the benefit for the majority in society.

1.3 A majority government. This type of government is opposite to a minority government. That is the administration is governed by a majority group of people. This type of administration took place during the ancient Greek period. At that time, a group of citizens took turn to govern the country. That was direct democracy. At present, there is no country able to apply this type of administration because there are too many people to take turns. In addition, the size of government and the social cabinet changed. So indirect democracy is introduced when there is an election for representatives to do the duty and employ democracy for their own sake.

2. A type of government divided by the distribution of authority

2.1 A Presidential Government. The model of this government employs the proportion of the authority. The legislative, executive and judicial institutions get the same amount of authority. At the same time, each institution can check and balance each other. This type of government, the president is the leader of state and the leader of the administration responsible for the administration. The president has the authority to veto an enactment of the legislative division and can propose the highest judge to the legislative for approval. This type of government, the administration can balance the court, and the legislative division can balance the executive and judicial divisions. A judge can interpret the law enacted by the legislative side or the regulations proposed by the executive side whether it contradicts the constitution or not. This type of government existed in the United States at the end of the 19th century.

- 2.2 รัฐบาลแบบรัฐสภา รูปแบบของรัฐบาลแบบนี้ให้อำนาจกับรัฐสภาในการ ควบคุมฝ่ายบริหาร หรือคณะรัฐมนตรีอย่างกว้างขวาง นอกเหนือไปจากการมีอำนาจ นิติบัญญัติ คณะรับมนตรีจะต้องมาจากรัฐสภาและบริหารประเทศโดยรับผิดชอบต่อ รัฐสภา การบริหารงานต่างๆ จะต้องกระทำในนามของคณะรัฐมนตรีนโยบายหรือมติ ที่ผ่านคณะรัฐมนตรีจะต้องผูกพันกับรัฐมนตรีทุกคน ประมุขของประเทศในรัฐบาลแบบนี้ เป็นคนละคนกับนายกรัฐมนตรี อาจเป็นได้ทั้งประธานาธิบดีหรือพระมหากษัตริย์จะ ทำหน้าที่เฉพาะทางพิธีการเท่านั้น ไม่มีอำนาจในการบริหารประเทศ รูปแบบรัฐบาลแบบนี้เริ่มต้นในประเทศอังกฤษ
 - 3. การแบ่งประเภทรัฐบาลโดยพิจารณาจากการแบ่งอำนาจ (Division of Power)
- 3.1 รัฐบาลเดี่ยว เป็นการรวมอำนาจมีรัฐบาลเพียงรัฐบาลเดียว เพราะฉะนั้น ในเรื่องนโยบายตั้งแต่การกำหนดนโยบายจนถึงการนำนโยบายไปปฏิบัติถือเป็นอำนาจ ของรัฐบาลแต่เพียงองค์กรเดียวหน่วยงานอื่นมีหน้าที่ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบาย ที่รัฐบาลเป็นผู้กำหนด รัฐบาลเดี่ยวจึงมีข้อด้อยในเรื่องความคล่องตัวและความสามารถ ในการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ทางปฏิบัติประเทศที่ใช้รูปแบบรัฐบาล เดียวจึงพยายามหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทางหนึ่งถูกหยิบยกมาใช้คือการกระจาย อำนาจให้กับหน่วยงานท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความคล่องตัวทั้งในแง่การกำหนดนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ หรือการแก้ไขปัญหา
- 3.2 รัฐบาลรวม จะมีลักษณะของรัฐบาลซ้อน ระหว่างรัฐบาลกลางกับรัฐบาล ท้องถิ่นโดยเป็นการแบ่งอำนาจอธิปไตย ซึ่งในบางเรื่องรัฐบาลกลางก็จะมีอำนาจสูงสุด และในบางเรื่องรัฐบาลท้องถิ่นจะมีอำนาจสูงสุด รัฐบาลรวมแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ
- 3.2.1 สมาพันธ์ เป็นการรวมตัวกันของรัฐต่างๆ อย่างหลวมๆ และเป็นการ ชั่วคราวเพื่อจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง สมาพันธ์ที่เกิดขึ้นจึงไม่มีสภาพเป็นรัฐใหม่ แต่อย่างใด ซึ่งรัฐที่มารวมตัวกันยังคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตย หากต้องการแยกตัวออกจาก การเป็นรัฐในสมาพันธ์ก็สามารถทำได้ ประเทศที่ใช้รูปแบบสมาพันธ์ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ในช่วงที่มีการเรียกร้องเอกราชจากอังกฤษ
- 3.2.2 สหพันธรัฐ เป็นรูปแบบที่รัฐบาลมีการแบ่งอำนาจอธิปไตยออกเป็น สัดส่วน รัฐบาลได้รับอำนาจอธิปไตยในส่วนใดไปก็จะมีอำนาจสูงสุดในส่วนนั้น เพราะ ฉะนั้นรัฐธรรมนูญของรัฐบาลแบบสหพันธรัฐจึงเป็นบทบัญญัติที่เป็นหลักประกันในการ แบ่งอำนาจอธิปไตยระหว่างรัฐบาลกลางกับรัฐบาลท้องถิ่นว่าในเรื่องใดที่รัฐบาลกลาง มีอำนาจสูงสุดและในเรื่องใดที่รัฐบาลท้องถิ่นมีอำนาจสูงสุดลักษณะที่สำคัญคือ รัฐบาล ท้องถิ่นไม่สามารถจะขอแยกตัวออกจากสหพันธรัฐได้ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาในปัจจุบัน

2.2 A Parliamentary Government. This type of government provided authority to parliament. There is a wide control of the administration or the cabinet. A minister can employ the legislative authority as well as coming from parliament and administer the state with the supervision of parliament. In order to administer policy, it must be done by the cabinet. Policy or vote must concern every minister. The leader of this type of government is different from a prime minister. He can be both the president and the King at the same time but will only perform formal ceremonies with no authority to govern the state. This type of government originated in Great Britain.

3. A government type divided by the division of power

- 3.1 A single government. It is the center of only one government. So policy beginning from setting up the policy thorough practice depends on the government as the only organization. Another organization has the role to follow the policy set by the government. The defect of this type of single g overnment is speed and ability to respond to citizen's needs. In practice a country with single government tries to solve this problem. One solution is to distribute the power to local administration in order to provide rapidity both in setting policy as well as applying policy and solutions.
- 3.2 A collective government. It is an overlap government between central government and local administration. The authority is divided, some issues the central government has the highest authority and on other issues the local administration has the highest authority. There are 2 types of collective government.
- 3.2.1 A Federation. It occurs when many states joined loosely and temporary for the purpose of something. A new federation is not a new state when it has its own administration. If a state wants to separate from the federation, it can do. This type of government existed in the United States during the demand for independence from Great Britain.
- 3.2.2 A State Federation. It is a government which divides the administration into portions. The government gets the highest amount and gets the authority in that part. So the constitution for this type of government is acts to secure the division of the central government and the local administration. The significance is that local administration cannot be separated from the central government. This type of government is used in the United States at this time.

สถาบันตุลาการ

รัฐ เป็นองค์กรเดียวที่มีความชอบธรรมในการใช้อำนาจอธิปไตยในการปกครอง ประเทศจุดมุ่งหมายที่สำคัญประการหนึ่งที่รัฐบาลมีต่อประชาชนก็คือ การให้หลัก ประกันด้านความยุติธรรม ซึ่งในทางปฏิบัติแล้ว กลไกที่เป็นกรอบกติกาพื้นฐานที่รัฐใช้

เป็นแนวทางเพื่อพิทักษ์ความยุติธรรม ในสังคมก็คือ กฎหมาย และมีสถาบัน ตุลาการเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ในการ ธำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม โดยมีกฎหมาย เป็นเครื่องมือในการตัดสินคดีความ เมื่อประชาชนเกิดการขัดแย้ง สถาบันตุลาการจึงเป็นสถาบันทางการเมือง ที่ทำหน้าที่สำคัญในการปกป้องเสรีภาพ

และเป็นที่พึ่งของประชาชนในกรณีที่เกิดการขัดแย้งหรือมีการกระทำผิดเกิดขึ้น

สถาบันตุลาการ หมายถึง ศาลหรือผู้พิพากษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในศาลเพราะฉะนั้น การปฏิบัติหน้าที่ของศาลจึงเป็นการกระทำในนามของรัฐหรือในพระปรมาภิไธยของ พระมหากษัตริย์ในกรณีประเทศที่ปกครองในรูปแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ เป็นประมุข เพื่อความยุติธรรมในการตัดสินคดีความผู้พิพากษาจึงต้องมีอิสระในการ ปฏิบัติงานโดยปราศจากการถูกครอบงำจากอำนาจอื่นใด โดยการแยกอำนาจตุลาการ ออกไปจากอำนาจนิติบัญญัติและอำนาจบริหาร

การจัดระบบศาล

1. ระบบศาลเดี่ยว (Single System of Justice)

กระบวนการตัดสินคดีความของประชาชนจะใช้ระบบเดียวกัน คือ ศาลสถิต ยุติธรรม ที่เรียกว่าศาลปกติ (Ordinary Court) ไม่ว่าจะเป็นข้อพิพาทระหว่างเอกชน ด้วยกันหรือข้อพิพาทระหว่างเอกชนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ระบบศาลเดี่ยวจะมีศาลสูงสุด เพียงศาลเดียวคือ ศาลยุติธรรมสูงสุด ที่ควบคุมดูแลศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์

2. ระบบศาลคู่ (Dual System of Justice)

มีการแบ่งศาลออกเป็นสองลักษณะ คือ ระบบศาลสถิตยุติธรรม (Judicial Court) สำหรับตัดสินข้อพิพาทระหว่างเอกชนตามกฎหมายเอกชน (Private law) กับระบบ ศาลปกครอง (Adminnistrative Court) ทำหน้าที่ตัดสินคดีความระหว่างเอกชนกับรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐด้วยกัน ตามหลักกฎหมายมหาชน (Public law)

A Judicial Institution

A state is the only organization which has the right to employ the administration. One of the main purposes for a government is to provide its citizens with security for justice. In practice, the tool for the basic framework government used to keep justice in society is the law which the judicial

institution is the agent to preserve justice. The law is used as a tool to judge a case when people are in conflict. Therefore, the judicial acts as a political institution to protect the freedom and the trust of people during disputes or when found guilty.

Judicial means the court or a judge who acts in the court. Thus, the practice of the court will act under the name of the state or the King's name when that state has a King as the head of the state for the fairness to judge the lawsuit. A judge, therefore, is independent to work without threat from any authority. This can be done when the judicial institution is apart from the legislative and executive institution.

A Court System Management

1. A Single System of Justice

The process to judge a case is the same. That is the Justice Court which is called the ordinary court. No matter when there is a dispute between a private agent or a dispute between a private agent with government officials. A single system of justice will have only one highest court. That is the Supreme Court that controls the First Instance Court and the Appeal Court.

2. Dual System of Justice

The court is divided into 2 types: the Judicial Court to judge a dispute between private agents with private law and the Administrative Court to judge a case of a private agent with the government or government offices with public law.

กลุ่มผลประโยชน์ (Interest Group)

กลุ่มผลประโยชน์ (Interest Group) เป็นสถาบันทางการเมืองที่มีความสำคัญ ต่อเสถียรภาพและพัฒนาการของระบบการเมืองเป็นอย่างมากโดยเฉพาะในระบอบ ประชาธิปไตยเพราะกลุ่มผลประโยชน์จะมีบทบาทสำคัญในกระบวนการกำหนดนโยบาย (Policy Makinng) ด้วยวิธีการเรียกร้องผลประโยชน์ (Interest Articulation) นอกรัฐสภา ดังคำกล่าวที่ว่า "หากไม่มีกลุ่มผลประโยชน์แล้วไชร้ ก็จะไม่มีรัฐบาลใดเลยที่ถือได้ว่าเป็น รัฐบาลประชาธิปไตย" เพราะกลุ่มผลประโยชน์ทำหน้าที่เป็นอาณัติที่ชื้อย่างต่อเนื่อง (continuous mandate) แก่รัฐบาล เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

ความหมายของกลุ่มผลประโยชน์

เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมจึงต้องมีการอยู่รวมกันเป็นกลุ่มและมีกิจกรรมต่างๆ เป็นบทบาทร่วมกัน การที่มนุษย์ต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่มก็เพราะว่าผลประโยชน์ของตน สอดคล้องกับผลประโยชน์ของกลุ่มที่เข้าไปมีส่วนร่วม กลุ่มของมนุษย์ที่รวมตัวกันโดยทั่วไป จะเป็นการเข้าร่วมเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ของกลุ่ม

โดยสรุป กลุ่มผลประโยชน์ คือ กลุ่มบุคคลที่มีความสนใจหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน และมีปฏิสัมพันธ์กันโดยความสมัครใจ พยายามกระทำการเพื่อให้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ ทางการเมืองกระทำหรือไม่กระทำการอันใดเพื่อให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของกลุ่มตน

ประเภทกลุ่มผลประโยชน์

แบ่งกลุ่มผลประโยชน์ออกเป็น 4 ประเภท คือ

- 1. กลุ่มผลประโยชน์ที่เป็นสถาบัน (Institutional interest groups)
- 2. กลุ่มผลประโยชน์ที่มีการจัดตั้ง (associational interest groups)
- 3. กลุ่มผลประโยชน์ที่ไม่มีการจัดตั้ง (non-associational interest groups)
- 4. กลุ่มผลประโยชน์ที่ไร้บรรทัดฐาน (anomic interest groups)

An Interest Group

An interest group is a political institution which is very important to the stability and development of the political system especially in a democratic regime because the interest group has an important role in policy making with the interest articulation outside the parliament as per the saying, "if there is no interest group, there will be no democratic government." This is due to the interest group acting on a continuous mandate of the government in order to provide information for policy making in accordance with the needs of its citizens.

The meaning of interest group

As humans are social beings, they must live in a group and do activities in different roles. Man has to live in a group because his interest must correspond to the group's interest. A group of citizens in general is formed to gain interest for his group.

To sum up, an interest group is a group of people with the same interest or the same benefit and connect to each other willingly. They will try to act with authority to make a decision or not to make a decision for the benefit of the group.

The types of interest groups

There are 4 types of interest groups:

- 1. An institutional interest group
- 2. An associational interest group
- 3. A non-associational interest group
- 4. An anomic interest group

กลุ่มผลประโยชน์ที่เป็นสถาบัน (institutional interest groups) เป็นกลุ่ม ผลประโยชน์ที่มีการรวมตัวกันและเกิดขึ้นภายในองค์การจัดตั้งอย่างเป็นสถาบัน มีการ จัดระเบียบเป็นอย่างดี เช่น บริษัทธุรกิจ กองทัพ และข้าราชการ เป็นต้น ซึ่งองค์การ ดังกล่าวจะมีหน้าที่หลักอย่างอื่น ลักษณะการแสดงบทบาทของกลุ่มประเภทนี้จะเป็น การเรียกร้องที่มีรูปแบบและเป็นตัวแทนเพื่อเรียกร้องผลประโยชน์ทั้งเพื่อกลุ่มตนและ กลุ่มอื่นในสังคม ในประเทศกำลังพัฒนากลุ่มผลประโยชน์ประเภทนี้จะมีความแข็งแกร่ง และบทบาทสูงมาก

กลุ่มผลประโยชน์ที่มีการจัดตั้ง (associational interest groups) เป็นกลุ่ม ผลประโยชน์ที่มีการรวมตัวกันอย่างเป็นทางการในโครงสร้างที่มีความชำนาญเฉพาะอย่าง มีการจัดตั้งองค์การขึ้นอย่างเป็นระเบียบและมักมีการจ้างเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานอย่างถาวร กลุ่มประเภทนี้จะมีลักษณะพิเศษเฉพาะกลุ่มต่างกันไป เช่น สหภาพแรงงาน สมาคมพ่อค้า หอการค้า เป็นต้น มีโครงสร้างในการเรียกร้องผลประโยชน์ต่อระบบการเมืองอย่างชัดเจน แต่จะเรียกร้องผลประโยชน์เพื่อกลุ่มตนโดยเฉพาะ ลักษณะการเรียกร้องผลประโยชน์ จะมีการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน

กลุ่มผลประโยชน์ที่ไม่มีการจัดตั้ง (non-associational interest groups) ไม่มี การรวมตัวกันในรูปแบบที่เป็นองค์กรที่ถาวร ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองแบบไม่ต่อเนื่อง ขาดโครงสร้างของกลุ่มในการดำเนินการ เช่น กลุ่มชนชั้น กลุ่มเครือญาติ เรียกร้อง ผลประโยชน์เป็นครั้งคราว และมักใช้วิธีที่ไม่เป็นทางการ ไม่มีกระบวนการที่เป็นระเบียบ แบบแผน เช่น การเรียกร้องผ่านกลุ่มเพื่อน เป็นต้น

กลุ่มผลประโยชน์ที่ไร้บรรทัดฐาน (anomic interest groups) มีการรวมตัวกัน เมื่อเกิดวิกฤตการณ์ที่ร้ายแรง จึงขาดการจัดตั้งเป็นองค์กร หรือแม้จะมีการจัดตั้งมัก จะเป็นไปในลักษณะที่ไม่ยั่งยืนเป็นกลุ่มที่ไม่มีค่านิยมหรือแบบแผนในการเข้าร่วมแสดง บทบาททางการเมืองที่แน่นอน มักมีการใช้วิธีการรุนแรงในการเรียกร้องผลประโยชน์ เช่น กลุ่มก่อความไม่สงบ กลุ่มผู้ประท้วง เป็นต้น

Institutional Interest Groups are beneficial groups of the organization set up orderly such as a business, the army and officials. This type of organization has other roles. Action will show in the form of demanding and being the representative to demand interests for their groups and other groups in society. In developing countries, this type of group is strong and has important roles.

Associational Interest Groups are the groups formed officially with different specialties. The group is set up orderly and hires employees to work permanently. The group has different specialties such as a Labour Union, Trader Organization, Chamber of Commerce etc. These groups make clear demands from the political system but they will make demands for their group. The demands proceed systematically.

Non-Associational Interest Groups are the groups that are formed impermanently. They act for political activities discontinuously, and lack a structure to proceed. These types of groups are classes, related who make demands occasionally and employ informal methods and with no process like demanding through friend groups.

Anomic Interest Groups are formed when there is a serious crisis. So they are not set up permanently as an organization or if they were set up, the group would not be permanent. These groups have no certain values or patterns. They will use violent ways of demanding benefits like a terrorist group, protesters, etc.

ความสำคัญของกลุ่มผลประโยชน์

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า การเมืองคือการใช้อำนาจในการจัดสรรทรัพยากรหรือ ผลประโยชน์ให้กับสมาชิกในสังคม กลุ่มผลประโยชน์จึงเป็นสถาบันที่จะทำให้การใช้อำนาจ ในการจัดสรรผลประโยชน์เกิดความเป็นธรรมยิ่งขึ้น และการมีกลุ่มผลประโยชน์ที่ หลากหลายในสังคมทำให้ประชาชนสามารถเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มผลประโยชน์ ได้หลายกลุ่มในเวลาเดียวกัน เมื่อมีการแข่งขัน ต่อรองในผลประโยชน์ระหว่างกลุ่มจึงมี ลักษณะเป็นการประนีประนอมระหว่างกลุ่ม (non-zero-sum) มากกว่าเป็นการแข่งขัน ยื้อแย่งด้วยกำลัง

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

ในการเรียกร้องที่จะมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของกลุ่มผลประโยชน์อาจขึ้นอยู่กับ ปัจจัยหลายประการ เช่น

- 1. ขนาดกลุ่ม (size) โดยกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกมากจะมีโอกาสประสบความ สำเร็จในการสร้างอิทธิพลมากกว่ากลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกน้อย
- 2. สถานภาพทางสังคม (social status) หากกลุ่มใดมีสถานภาพทางสังคมสูง กลุ่มนั้นก็จะมีอิทธิพลมากกว่า อาจเพราะการมีเจตคติที่ดีต่อผู้ที่มีสถานภาพ ทางสังคมในระดับสูง ซึ่งสามารถอธิบายได้ทางจิตวิทยา
- 3. ความสามัคคีของกลุ่ม (cohesion) นับเป็นปัจจัยที่สำคัญเพราะบ่อยครั้งกลุ่ม ที่มีขนาดใหญ่กลับไม่มีพลังในการกดดันเพียงพอเพราะสาเหตุของการขาด ความสามัคคี
- 4. ภาวะความเป็นผู้นำ (leadership) คุณภาพของผู้นำกลุ่มเป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ในการนำมาซึ่งความสำเร็จ

The Significance of an Interest Group

As mentioned before, politics is the employment of authority to share resources or interest to members in society. An interest group is an institution that attempts to make authority fairer. When there are a variety of interest groups in society, People are able to participate in many groups at the same time. When there is a competition or bargaining for benefits, there is a compromise between non-zero sum more than using force to compete.

Factors to success

To have influence on the success of an interest group may depend on many factors:

1. Size of the group

When the group consists of many members, there is more chance to succeed in building influence than a group with less members.

2. Social status

A group with a higher social status will gain more influence. This may be because attitudes towards those who have higher social status can be explained psychologically.

3. Cohesion in the group

This factor is very important. There are many times when a big group does not succeed in gaining enough pressure as a result of lack of unity.

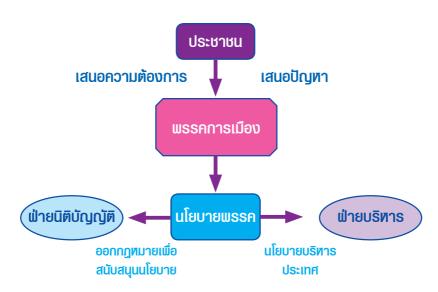
4. Condition of leadership

The quality of the leadership is another factor in bringing success.

พรรคการเมือง (Political Party)

พรรคการเมือง (Political Party) เป็นสถาบันทางการเมืองที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยทั้งนี้เพราะพรรคการเมืองเป็นช่องทางเชื่อมต่อ ระหว่างประชาชนผู้ถูกปกครองกับรัฐบาลที่มีอำนาจในการบริหารปกครอง พรรคการเมือง เป็นสถาบันทางการเมืองเดียวที่มีความชอบธรรมในการคัดเลือกตัวแทนในรูปแบบเลือกตั้ง (election) เพื่อให้ได้บุคคลเข้าไปทำหน้าที่ในการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าและผลประโยชน์ ของสังคม แต่ไม่ได้หมายความว่า เฉพาะการปกครองระบอบประชาธิปไตยเท่านั้นที่จะมี พรรคการเมือง เพราะในความเป็นจริงพรรคการเมืองเป็นสถาบันทางการเมืองที่มีอยู่ใน การปกครองระบอบอื่นเช่นกัน เพียงแต่วัตถุประสงค์ บทบาท และหน้าที่ของพรรค การเมืองในแต่ละระบอบการเมืองอาจมีความแตกต่างกันออกไป

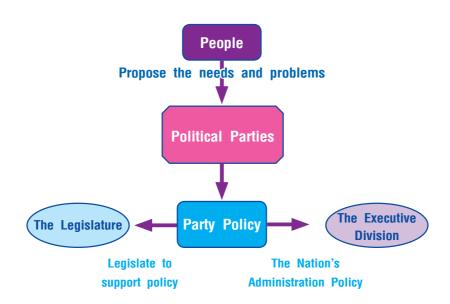
ความหมายของพรรคการเมือง

พรรคการเมือง หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีแนวความคิดหรืออุดมการณ์ทางการเมือง คล้ายกันหรือเหมือนกันมาร่วมกันจัดตั้งองค์กรด้วยความสมัครใจเพื่อผลประโยชน์ทาง การเมือง โดยมีจุดประสงค์ที่จะเข้าไปมีอำนาจทางการเมืองในการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่า ใบสังคม

Political Parties

A political party is crucially important for democratic administration. This is because a political party is the channel between the citizens who are governed and the government who has authority to administer. A political party is a political institution which has the right to select a representative in the form of election. In order to get personnel to share wealth and social interests does not mean that only a democratic government has political parties. In fact, political parties also exists in other types of regime. It may differ only in objectives, roles and the duty of a political party in each regime.

The Meaning of a Political Party

A political party is a group of people who have the same ideas or similar ideals forming a group vying for political interest with an aim to have authority in politics to share the wealth in society.

การแบ่งประเภทพรรคการเมือง

สามารถทำได้หลากหลายวิธี หากใช้จำนวนพรรคการเมืองเป็นหลักในการแบ่ง ประเภท แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

- 1. ระบบพรรคเดียว (one-party system) เป็นระบบที่มีพรรคการเมืองเพียง พรรคเดียวที่ถูกต้องตามกฎหมายในรัฐธรรมนูญและเป็นเพียงพรรคการเมืองเดียวที่มี บทบาทอยู่ในวงการการเมือง ทำให้พรรคการเมืองอื่นไม่สามารถมีสิทธิทางการเมืองได้ ดังจะพบได้ในประเทศที่มีการปกครองระบอบสังคมนิยม เช่น พรรคคอมมิวนิสต์ในประเทศ สหภาพโซเวียตก่อนล่มสลายหรือ ในประเทศที่มีการปกครองแบบเผด็จการเบ็ดเสร็จนิยม (totalitarianism) เช่น พรรคฟาสซิสม์ ในอิตาลี และพรรคนาซี ในเยอรมนี ในสมัยก่อน และระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง
- 2. ระบบสองพรรค (two-party system) ไม่ได้หมายความว่าในประเทศที่มี ระบบสองพรรคจะมีพรรคการเมืองเพียงสองพรรคเท่านั้น ในความเป็นจริงประชาชน มีเสรีภาพที่จะจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาแข่งขันกันได้ เพียงแต่ในพรรคการเมืองที่ หลากหลายนั้นจะมีพรรคที่สำคัญเพียงสองพรรคเท่านั้นที่แย่งชิงอำนาจซึ่งกันและกัน และพรรคการเมืองทั้งสองนั้นจะมีพรรคหนึ่งที่สามารถชนะการแข่งขันในการเลือกตั้งได้ อย่างเด็ดขาดและมีเสียงข้างมากเพื่อเข้าไปบริหารประเทศ ระบบสองพรรคทำให้การ แข่งขันทางการเมืองเป็นไปอย่างชัดเจน หากพรรคใดได้คะแนนนิยมมากพรรคนั้นก็จะได้ เป็นรัฐบาลและอีกฝ่ายก็จะกลายเป็นพรรคฝ่ายค้าน ระบบสองพรรคจึงทำให้ได้รัฐบาล ที่มีเสถียรภาพเกิดความมั่นคงและมีการบริหารปกครองที่ต่อเนื่อง ระบบสองพรรคจะพบ ในประเทศที่มีแม่แบบการปกครองระบอบประชาธิปไตย เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา จะมีพรรคเดโมแครต (The Democrat Party) และพรรครีพับลิกัน (The Republican Party) ประเทศอังกฤษจะมีพรรคอนุรักษ์นิยม (The Conservative Party) กับพรรค แรงงาน (The Labor Party) เป็นต้น

Division of Political Parties

A political party can be divided in many ways. the number of political parties used, can be broken down into 4 types:

1. A One-Party System

This system has one legal party in the constitution and it is the only party which has a role on the political stage. This makes other parties unable to have a political right. It is found in socialist countries such as the communist party in the Union of Soviet Socialist Republics or in a country with totalitarianism such as the Fascist Party in Italy and Nazi Party in Germany in the past and during the second world war.

2. A Two-Party System

It doesn't mean that when there are two political parties in that country, there are only these two parties. In fact, people have the right to establish political parties to compete except that among the various parties, there will only be prominent parties competing with each other. There is only one political party which wins on election unanimously and gets the most supporting votes to administer the state. Another party will become the opposition party. A two-party system, therefore, builds a stable and continuous government. A two-party system can be found in the origin of democratic regimes such as in the United States, there are the Democratic Party and the Republican Party, in Great Britain, there are the Conservative Party and the Labor Party, etc.

- 3. ระบบหลายพรรค (multi-party system) เป็นระบบที่มีพรรคการเมือง หลายพรรคและภายหลังการเลือกตั้งจะไม่มีพรรคการเมืองใดที่ได้ครองเสียงข้างมาก ในสภา จนสามารถจัดตั้งรัฐบาลได้ จึงต้องร่วมกับพรรคการเมืองพรรคอื่นเพื่อให้ได้เป็น เสียงข้างมากแล้วจัดตั้งรัฐบาล เพราะฉะนั้นในระบบหลายพรรคจึงเกิดรัฐบาลผสม (coalition government) จากการที่เป็นรัฐบาลผสมทำให้รัฐบาลไม่มีเสถียรภาพและ ไม่มั่นคงในการบริหารบ้านเมืองเกิดการยุบสภาบ่อยครั้ง แต่ก็มีข้อดีตรงที่ประชาชน สามารถที่จะเลือกพรรคที่มีแนวนโยบายตรงตามความต้องการจริงๆ ของตนได้
- 4. ระบบพรรคเด่นพรรคเดียว (one-party dominant system) จะมีพรรค การเมืองพรรคหนึ่งซึ่งมีอำนาจและความได้เปรียบทางการเมืองอย่างเด็ดขาด จนมีลักษณะ ของการผูกขาดการเป็นรัฐบาลจากพรรคการเมืองนั้น แม้ว่าในการเลือกตั้งทุกครั้งจะมี พรรคการเมืองลงแข่งขันหลายพรรคก็ตาม ระบบนี้จึงสามารถจัดให้เป็นระบบพรรคเดียว หรือระบบหลายพรรคได้ เช่น พรรคอินเดียเนชั้นคองเกรส (The Indian National Congress Party) ในประเทศอินเดีย พรรคพีเพิล แอกชั่น (The People's Action Party) ในประเทศสิงคโปร์ และพรรคแอลดีพี (The Liberal Democratic Party) ในประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น

3. A Multi-Party System

This type consists of many parties and after an election, there may not be a most voted for party to set up the government. Most parties, therefore have to join hands with other parties to gain the most vote and establish the government. Thus, it will become a coalition government. As a result, there may be no stability or security to govern the state and parliament is often dissolved. Nevertheless, there is one good point that the citizens can choose the party with policies they like.

4. A One-Party Dominant System

Here there will be only one political party which has the authority. It is like a monopoly party even though elections are held, there are several parties in the election. This type can be grouped into a one-party system or a multi-party system such as the Indian National Congress Party in India or the People's Action Party in Singapore and the Liberal Democratic Party in Japan, etc.

สถานที่ติดต่อ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ในความรับผิดชอบของศูนย์การเรียนรู้ๆ 3 (จำนวน 15 จังหวัด)

1. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกระบี่

ถ.ท่าเรือ ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.กระบี่ 81000

โทรศัพท์ : 075-611654 โทรสาร : 075-612109

2. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

ศาลากลางจังหวัดชุมพร ชั้น 4 ถ.ไตรรัตน์ ต.นาชะอัง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000

โทรศัพท์ : 077-506150 โทรสาร : 077-506382

3. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดตรัง

ถ.รื่นรมย์ ต.ทับเที่ยง อ.เมือง จ.ตรัง 92000

โทรศัพท์ : 075-216045, 075-215-826 โทรสาร : ต่อ 21

4. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครศรีธรรมราช

เลขที่ 1/31,33 หมู่บ้านเมืองทอง ถ.พัฒนาการคูขวาง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช 80000

โทรศัพท์ : 075-310184 โทรสาร : 075-357817

5. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนราธิวาส

เลขที่ 201 หมู่ 9 ต.โคกเคียน อ.เมือง จ.นราธิวาส 96000

โทรศัพท์: 073-642746 โทรสาร: 073-642744

6. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เลขที่ 133/8 ถ.สุขใจ ต.ประจวบคีรีขันธ์ อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์ 77000

โทรศัพท์ : 032-603573 โทรสาร : ต่อ 222

7. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปัตตานี

ศาลากลางจังหวัดปัตตานี (อาคารหลังเก่า) ชั้น 2 ถ.เดชา ต.สะบารัง อ.เมือง จ.ปัตตานี 94000

โทรศัพท์ : 073-339730-1 โทรสาร : ต่อ 115, 073-337856

8. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพังงา

เลขที่ 17/49-50 ถ.ศิริราษฎร์ ต.ท้ายช้าง อ.เมืองพังงา จ.พังงา 82000

โทรศัพท์ : 076-413337, 076-410011 โทรสาร : 076-413338

Contact Places: The Office of the Provincial Election Commission in the responsibility of the Democratic Learning Centre 3 (15 provinces)

1. Office of Krabi Provincial Election Commission

Tharua Rd., Paknam District, Muang, Krabi 81000

Tel: 075-611654 Fax: 075-612109

2. Office of Chumporn Provincial Election Commission

Chumporn City Hall 4th Floor, Trirat Rd., Nacha-ang District, Muang, Chumporn 86000

Tel: 077-506150 Fax: 077-506382

3. Office of Trang Provincial Election Commission

Ruenrom Rd., Thaptieng District, Muang, Trang 92000

Tel: 075-216045, 075-215826 Fax: ext. 21

4. Office of Nakhon Si Thammarat Provincial Election Commission

1/31- 33 Muangthong Village, Naimuang Rd., Muang,

Nakhon Si Thammarat 80000

Tel: 075-320353, 075-432501-3 Fax.: 075-432501-2

5. Office of Narathiwas Provincial Election Commission

201 Moo 9, Khokkian District, Muang, Narathiwas 96000

Tel: 073-642746 Fax: 073-642747

6. Office of Prachuabkirikan Provincial Election Commission

133/8 Sukchai Rd., Muang, Prachuabkirikan 77000

Tel: 032-603573 Fax: ext. 222

7. Office of Pattani Provincial Election Commission

Pattani City Hall (Old building) 2nd Floor, Decha Rd., Sabarung District, Muang, Pattani 94000

Tel: 073-339730-1 Fax: ext. 115, 073-337856

8. Office of Phungnga Provincial Election Commission

17/49-50 Siriraj Rd., Thaychang District, Muang, Phungnga 82000

Tel: 076-413337, 076-410011 Fax: 076-413338

9. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพัทลุง

ศาลากลางจังหวัดพัทลุง หลังเก่าชั้น 2 ถ.ราเมศ ต.คูหาสวรรค์ อ.เมือง จ.พัทลุง 93000

โทรศัพท์ : 074-616222, 074-616400 โทรสาร : ต่อ 17

10. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดภูเก็ต

เลขที่ 23/7 ถ.อำเภอ ต.ตลาดใหญ่ อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000

โทรศัพท์ : 076-354692, 076-215714 โทรสาร : 076-354693

11. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยะลา

ศาลากลางจังหวัดยะลา อาคารหลังเก่า ชั้น 2 ถ.สุขยางค์ ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา 95000

โทรศัพท์ : 073-222978-9 โทรสาร : ต่อ 51

12. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระนอง

เลขที่ 55/19 ศูนย์ราชการจังหวัดระนอง หมู่ที่ 3 ถ.เพชรเกษม ต.บางริ้น อ.เมือง จ.ระนอง 85000

โทรศัพท์ / โทรสาร : 077-800001-5

13. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา เลขที่ 1112 ถนนสงขลา-เกาะยอ ตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90100 โทรศัพท์ / โทรสาร

14. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสตูล

48/1 ถ.สตุลธานี ต.พิมาน อ.เมือง จ.สตุล 91000

โทรศัพท์ : 074-732408, 074-723565 โทรสาร : 074-723408, 074-723565

15. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี (หลังเก่า) ถ.ดอนนก ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000

โทรศัพท์ : 077-281572 โทรสาร : 077-281713

9. Office of Phatthalung Provincial Election Commission

Phatthalung City Hall (Old building) 2nd Floor, Ramet Rd., Kuhasawan District, Muang, Phatthalung 93000

Tel: 074-616222, 074-616400 Fax: ext. 17

10. Office of Phuket Provincial Election Commission

23/7 Aumpher Rd., Thaladyai District, Muang, Phuket 83000

Tel: 076-354692, 076-215714 Fax: 076-354693

11. Office of Yala Provincial Election Commission

Yala City Hall (Old building), 2nd Floor, Sukkayang Rd., Sataeng District, Muang, Yala 95000

Tel: 073-222978-9 Fax: ext. 51

12. Office of Ranong Provincial Election Commission

55/19, Ranong Government Centre, Moo 3, Petchkasem Rd., Bangrin District, Muang, Ranong 85000

Tel / Fax: 077-800001-5

13. Office of Songkhla Provincial Election Commission

Office of Songkhla Provincial Election Commission, Kho Yor-Songkhla Rd., Pawong District, Muang, Songkhla 90100

Tel / Fax:

14. Office of Satun Provincial Election Commission

48/1 Satunthani Rd., Phimarn District, Muang, Satun 91000

Tel / Fax: 074-323408, 074-723565

15. Office of Surattani Provincial Election Commission

Surattani City Hall (Old building), Donnok Rd., Makhamtia District,

Muang, Surattani 84000

Tel: 077-281572 Fax: 077-281713

รายชื่อทีมงานแปล

Names of translation team

(คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา)

Faculty of Liberal Arts

Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla

1.	นางถนอมศรี เจนวิถีสุข	คณบดีคณะศิลปศาสตร์
	Mrs. Thanomsi Jenwitheesuk	Dean of the Faculty of Liberal Arts
2.	รศ.ทรรศนีย์ คีรีศรี	หัวหน้าสาขาภาษาต่างประเทศ
	Assoc. Prof. Tassanee Kirisri	Head of Foreign Languages Department
3.	นายบูชา เหน็บบัว	อาจารย์ประจำสาขาภาษาต่างประเทศ
	Mr. Bucha Nebbua	English Instructor
4.	นายจักรายุธ มุ่งศิริ	อาจารย์ประจำสาขาภาษาต่างประเทศ
	Mr. Jakrayuth Mungsiri	English Instructor
5.	นางไพพรรณ มุ่งศิริ	อาจารย์ประจำสาขาภาษาต่างประเทศ
	Mrs. Paipan Mungsiri	English Instructor
6.	Mr. Neil C. Cuthbertson	อาจารย์ประจำสาขาภาษาต่างประเทศ
	Mr. Neil C. Cuthbertson	English Instructor

ศูนย์การเรียนรู้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ 3
อาคาร สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา ชั้น 1
เลขที่ 1112 หมู่ 2 ถนนสงขลา-เกาะยอ ตำบลพะวง
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90100
โทร. 074-333153 แฟ็กซ์ 074-333154
http://www2.ect.go.th/home.php?Provice=dlc3